

Slavje na Čreti

Spomin na zgodovinski dogodek

V soboto je bila na partizanski Čreti slovesnost, s katero so borci, mladina in domačini obeležili spomin na zgodovinsko bitko leta 1941, ko je 1. Stajerski bataljon s premočnim okupatorjem izbojeval prvo frontalno bitko v okupirani Sloveniji. Slavja so se udeležili borci in mladi iz žalske in moziške občine ter številni gostje. Med njimi so bili Tone Bole, Janko Sekirnik-Simon, Ela Ulrih-Atena in drugi. Slavnostni govornik je bil predsednik občinske konference SZDL Zalec Milan Zupanc, ki je orisal pomen takratne bitke, največ besed pa namenil sedanjim razmeram v naši družbi. Osnovnošolci so poskrbeli za prikupen kulturni spored, gostitelji pa za prijetno tovariško srečanje, ki ga ni zmotilo niti hladno jesensko vreme, visoko na pobočjih Črete še posebej ostro.

j. p.

Janez Stanovnik in Lojze Briški na Gorenjevi razstavi

Gorenje resnično pred drugimi

V ponedeljek 24. oktobra sta se mudila na obisku v Gorenju predsednik Predsedstva SR Slovenije Janez Stanovnik in član Predsedstva SRS Lojze Briški. Najprej sta si ogledala proizvodnjo v Gorenjevih tovarnah malih gospodinjstev aparatov in keramičnih ploščic, zatem pa sta obiskala razstavo dosežkov in razvojnih hotenj tega poslovnega sistema.

Po ogledu razstave sta se gosta sestala z najodgovornejšimi

predstavniki Gorenja in občine Velenje. Predstavniki Gorenja so ju ob tej priložnosti seznanili z uresničevanjem planskih ciljev in naložbeno dejavnostjo, ob tem pa so opozorili tudi na najpomembnejšo Gorenjevo usmeritev za sedanjino in prihodnji čas — opiranje na lastne sile in kar največje odpiranje v Jugoslavijo in v svet.

Vključevanje v izvoz je pravzaprav edino merilo uspešnosti, je med drugim poudaril Janez Sta-

novnik. In prav Gorenjevi izvozni dosežki, ko s prodajo na tuje že ustvarijo dobro tretjino celotnega prihodka, in načrta, ko naj bi ta delež po letu 1990 znašal vsaj 50 %, dokazujejo, da poslovni sistem Gorenje resnično prednjači pred drugimi. Razstava tudi kaže, da v Gorenju resnično upoštevajo želje potrošnikov.

Sicer pa razstava kar najbolj nazorno prikazuje položaj poslovnega sistema Gorenje.

N. K.

Skupna seja Priprave na občinsko kandidacijsko konferenco

Pred občinsko kandidacijsko konferenco, v ponedeljek, so se na skupni seji sešli člani predsedstva Občinske konference SZDL Velenje in predsedstva Občinskega sindikalnega sveta. Seja je bila priprava na kandidacijsko konferenco in na njej so spregovorili o poročilu o opravljenih kandidacijskih aktivnostih za člana Predsedstva SR Slovenije in evidentiranju člana Predsedstva SFRJ ter o stališčih in mnenjih o možnih kandidatih, sprejeli pa so tudi predlog poslovnika o delu občinske kandidacijske konference.

O stališčih in ugotovitvah pišemo posebej, v poročilu s torkove kandidacijske konference.

(mkp)

Mi smo za model

formulaz

Elkroj

Kandidacijski postopki

Dr. Ribnikar in Bavčar

Občina Velenje

Delegati velenjske kandidacijske konference, glasovalo jih je 99, so se v torek odločali med petimi kandidati za člana predsedstva SR Slovenije. Največjo podporo sta tudi na občinski kandidacijski konferenci dobila dr. Ivan Ribnikar, zanj je glasovalo 86 delegatov, ter Igor Bavčar, ki je dobil 66 glasov.

Sicer pa smo s potekom temeljnih kandidacijskih konferenc v naši občini lahko zadovoljni. Te so bile temeljite v vseh okoljih. Skupno so jih v organizacijah združenega dela ter krajevnih skupnostih izvedli 137 oziroma 87 odstotkov. Na njih je sodelovalo okrog 950 krajanov, v organizacijah združenega dela

pa blizu 2000 delavcev. Vse te številke so dovolj velik pokazatelj odločnega zavzemanja najširše množice za kvalitetne kadre in s tem tudi za hitrejšo uresničevanje korenite gospodarske in družbene reforme.

Delegati torkove občinske kandidacijske konference so se seznanili tudi s potekom evidentiranja za člana predsedstva SFRJ iz SR Slovenije. V občini Velenje je bilo za to dolžnost doslej predlaganih kar 27 kandidatov. Med njimi pa so dobili največ podpore Milan Kučan, Janez Stanovnik ter Jože Smole.

Po mnenju mnogih delegatov torkove občinske kandidacijske konference pa je volilni postopek še vedno preveč zapleten.

Občina Mozirje

Prejšnji četrtek je bila v Mozirju seja občinske kandidacijske konference. V avdioni oceni kandidacijskih postopkov so poudarili, da so temeljne kandidacijske konference opravili med 7. in 17. oktobrom. Udeležba je bila povsod dobra, Poleg kandidacijskih postopkov pa so se pogovarjali o krajevnih in gospodarskih problemih in predvsem o znova oživilni problematiki izgradnje jedrskega odlagališča na področju mozirske in sosednjih občin. Jasno je prav tako, da so na vseh konferencah izrazili resno zaskrbljenost nad sedanjimi razmerami v Jugoslaviji, ogorčenje zaradi napadov na Slovenijo in njeno vodstvo, ki so mu dali nedeljeno in polno podporo.

Na občinski kandidacijski konferenci razprave o predlogu sedmih evidentiranih kandidatov za nosilce funkcij

je člana predsedstva SR Slovenije pravzaprav ni bilo, saj so o njih temeljito spregovorili na temeljnih kandidacijskih konferencah. Na volitvah sta največ glasov dobila dr. Ivan Ribnikar in Igor Bavčar in bila s tem določena za kandidata za člana predsedstva SR Slovenije. Po številu glasov so se za njima zvrstili dr. Dane Melave, dr. Franc Zagožen, Silvo Gorenc in Ivan Pučnik.

Delegati so na seji občinske kandidacijske konference razpravljali tudi o evidentiranju kandidatov za člana predsedstva SFRJ. Največkrat so omenili Milana Kučana in Janeza Stanovnika, pa tudi Mirana Potrča in Marka Bulca. Na republiški kandidacijski konferenci bosta občin Mozirje zastopala Anton Venek in Alojz Pečovnik.

j. p.

Program komemoracij ob dnevu mrtvih po krajevnih skupnostih občine Velenje

Bliža se 1. november — Dan mrtvih. Na ta dan počastimo spomin vseh, ki so nam bili dragi, še posebej pa spomin padlih za svobodo in žrtev fašističnega nasilja. Krajevne organizacije Zveze borcev pripravljajo komemoracije ob vseh spomenikih NOB, kulturne programe pa pripravljajo osnovne šole. Osrednje komemoracije v Titovem Velenju, bodo danes, 27. oktobra;

- ob 16. uri pokopališče Podkraj — program izvajajo učenci Centra srednjih šol;
- ob 16.30 spomenik talcem na Partizanski cesti v Starem Velenju — program izvajajo učenci OŠ Gustav Šilih;
- ob 17. uri pokopališče v Šmartnem pri Velenju — program izvajajo učenci OŠ Miha Pintar — Toledo;
- ob 17.30 Titov trg v Titovem Velenju — program izvajajo učenci OŠ Anton Aškerc.

- Šošanj 27.10. 1988 ob 16. uri pri centralnem spomeniku NOB Topolišča
- 28. 10. 1988 ob 16. uri pri spomeniku pred osnovno šolo Pesje
- 28. 10. 1988 ob 16. uri pri spomeniku v Pesjem Plešivec
- 28. 10. 1988 ob 16. uri pri spomeniku NOB na pokopališču Konovo
- 28. 10. 1988 ob 16. uri pri spomeniku VDV v Šembricu Šentilj
- 28. 10. 1988 ob 12. uri pri spom. plošči NOB — Dom krajanov Arnače
- Skale 29. 10. 1988 ob 16. uri pri spomeniku NOB na pokopališču Ravne
- 30. 10. 1988 ob 17. uri pri centr. spomeniku NOB v Ravnah (pri Stropniku)
- Šmartno ob Paki 1. 11. 1988 ob 8. uri pri centralnem spomeniku v Šmartnem ob Paki

Vabimo vas, da se komemoracij udeležite v čim večjem številu. Občinski odbor ZZB NOV Velenje

Ta petelin naj redko poje

Požari so še vedno naše največje zlo, saj zaradi njih vsako leto nastane ogromna in nepopravljiva škoda. Vsak večji požar povzroči katastrofalne posledice, ki jih naša družba odpravlja z velikimi težavami, ali pa jih sploh ne more. Poleg neprecenljive materialne škode so tu še poškodovani ljudje, pa tudi žrtev ne manjka. V SR Sloveniji je bilo v prvem letošnjem polletju 823 požarov, materialna škoda pa je presegla 460 starih milijard. V tem obdobju je na požariščih umrlo osem ljudi, poškodovanih pa jih je bilo devetindvajset. Čeprav se je število požarov v primerjavi z lanskim polletjem zmanjšalo za 20 odstotkov, se je materialna škoda povečala za celih 130 odstotkov. Ob teh številkah se velja zamisliti.

Stanje v velenjski občini nam kažejo naslednji podatki. Do oktobra je zagorelo štiriindvajsetkrat, kar je nekaj manj kot lani. Materialna škoda je velika. Natančno jo je težko izračunati, saj vrednost niha iz dneva v dan. Največ škode zaradi požarov je utrpela

NAŠA TEMA

družbena lastnina, saj je bilo v družbenih stanovanjskih objektih trinajst požarov. Nekaj več je bilo tudi požarov na prometnih sredstvih. Vzrok je neupoštevanje požarno-varnostnih predpisov pri varjenju in drugih popravilih avtomobilov. Zabeležili smo tudi dva večja požara, ne le po obsegu, am-

pak tudi zaradi nastale materialne škode. Pri vseh požarih so gasilci hitro in učinkovito ukrepali, ne glede na to pa so posledice tu in škoda velika.

Žal že vrsto let ugotavljamo, da je za največ požarov kriv človek. Med najpogostejšimi vzroki so malomarnost, neupoštevanje požarno-varnostnih predpisov in včasih tudi maščevalnost. Seveda je vzrokov še več, vsi pa se navezujejo na nerazno početje ljudi. Kljub nenehni skrbi za izobraževanje občanov, delavcev in šolarjev s področja požarne varnosti, se še vedno premalo zavedamo dolžnosti in odgovornosti na delovnem mestu, doma in povsod tam kjer se nahajamo, da se moramo vesti skrajno preudarno, da ne bi prišlo do požara. Tudi zakon o požarni varnosti

nam to natančno predpisuje, a ga žal premalokrat upoštevamo. Tudi v domačem okolju smo včasih sila površni in malomarni. Ne prepričamo se, če so električni pripomočki izklopljeni, če je plin varno zahten, če smo otrokom pustili vžigalice in podobno. Tudi nepotrebna navlaka po kleteh in podstrešjih je pogost razlog, da zagori. Če bi vse to dosledno upoštevali, bi zagotovo bilo požarov veliko manj. Seveda k zavedi in usposabljanju ljudi veliko prispevajo preventivne akcije gasilskih strokovnjakov. To so razna predavanja, pregledi, praktični preiskusi in prikazi delovanja gasilskih sredstev in drugo. Zato naj velja poziv, da čujemo kar smo ustvarili in vsaj na tem področju ne bodimo malomarni in nedosledni.

B. Mugerle

CELJSKO OBMOČJE • CE

Od kod denar za celjsko (regijsko) bolnišnico?

Kaj pomeni, če v današnjem času ne upoštevate tudi revalorizacije, se najbolj nazorno kaže pri financiranju osrednje regijske zdravstvene ustanove. Zdaj se iz naslova družbenega dogovora iz vse regije nabere mesečno le 270 milijonov dinarjev. In ker je ob tem še izredno skromen prispevek iz enodnevnega zasluga, so se pri obnovi in dograjevanju celjske bolnišnice znašli v veliki zagati. Če ne bodo našli še novih mogočih virov, ne vedo, kako bo z obnovo v bodoče.

Pri uresničevanju družbenega dogovora so tudi med občinami velike razlike. Nasplošno naj bi podpisnice družbenega dogovora letos namenile odstotek bru-

to osebnega dohodka, dejansko pa ga le 0,3 odst. Najnižji je pri prispevek velenjske občine (le 0,08 odst.) najvišji pa v šmarni (0,5 odst.). Tako se vsega skupaj me-

sečno nabere borih 270 milijonov dinarjev. Ob tem nekateri primerjajo tako zbrani denar s tistim, ki ga na osnovi sprejetega samoprispevka zbere občina Celje sama; mesečno pride iz samoprispevka namreč 230 milijonov dinarjev, kar je torej le malo manj, kot zberejo vse ostale občine skupaj. Ob sedanjem vse težjem položaju delavcev pa tudi ni presenetljivo, da slabo teče akcija zbiranja denarja iz enodnevnega zasluga delavcev — na ta način so zbrali le 80 milijonov dinarjev — največ so prispevali v občini Slovenske Konice in Laško, prav nič pa v občinah Velenje, Mozirje in Sevnica.

Ob tem ko se bo takemu enodnevemu zaslugi kot viru za modernizacijo bolnišnice očitno treba odpovedati, pa poskušajo pri izvršnem odboru najti še tudi nove mogoče vire: neposredno dogovarjanje z organizacijami združenega dela, bankami in SDK; tu bi namreč mogoče lahko dosegli soglasje za uporabo razlike revalorizirane pospešene

amortizacije, ki je zdaj ne smejo izrabiti za naložbe.

Denar potrebujejo hitro, saj morajo z nekaterimi deli pohite- ti; pri tem je gotovo najnujnejša ureditev prostora za rentgen. Ta naprava, ki je veljala 900 tisoč dolarjev, že vse leto leži v zdravstvenem centru, ker se niso uredili prostorov zanj. Zaradi pomanjkanja bodo morali tudi razmisliti o tem, da bi se gradnje lotili v bodoče bolj po delih. Še en velik denarni zalogaj bremenijo bolnišnico: odplačevanje naku- pa rentgena, kjer je delež zaradi tečajnih razlik vse večji.

Kljub vsem težavam so precej del vendarle že naredili in malo pred praznikom republike bosta tudi dve otvoritvi: 24. novembra bodo namreč odprli novozgrajeni del trakta A (s tem bo ta trakt povsem urejen), odprli pa bodo tudi obnovljeni ginekološki oddelek, ki so ga uredili z denarjem celjskega samoprispevka. Da naložba v ta dva objekta ni bila majhna, priča podatek, da je sedanja vrednost obeh naložb okoli 10 milijard dinarjev. (—fk)

EMONA EKSPRES

Opesnikih, zarotah in drugih rečeh

Ljubljanski Kava bar nekako velja za dostojnega naslednika včasih silavne gostilne Kolo- vrat, kjer so se pred drugo vojno zbirali znameniti slovenski mo- žje, penati imenovani, ki so si ob milih večernih urah ob močno obloženi mizi dajali opravka z ljubo slovensko politiko takrat- nega vodstva. Da so udrihali in zabavljali tudi čez beograjsko centralno oblast, sploh ni dvoma in nasploh so se baje sila zabava- li. In tudi vsak ljubljanski rado- vednež, ki hoče izvedeti, kaj mi- sli o naših socialističnih peripeti- jah izbrana boheimska družina, bo v teh časih zvil na Nazorje- vo, kjer se dobi najcenejša in naj- boljša kava v našem glavnem mestu in kjer se niso pozabili, kakšen je pravi »spricer«. Pozna- valci pravijo, da je to nekakšen bermudski trikotnik, v katerem se marsikdo izgubi in ni ga, ki kaj nase da, da ne bi vsaj enkrat na dan zvil v te posvečene pro- store.

To je pravzaprav svojevrsten ljubljanski Hyde Park, v katerem izveste najbolj pikantne podrobnosti o tem ali onem pomembne- žu, kjer padajo stave, ki napove- dujejo uspeh ali neuspeh najno- vejših donoskov nove ljubljanske kulturno-politične avantgarde in kjer vam zapriseženi kritiki že vnaprej napovedajo, kakšen je njih- ov odnos do bodoče premiere v Mestnem gledališču ljublan- skem (ki bo na vrsti prihodno sezono), ki vedo povedati, katera gospodična na akademiji dram- skih umetnosti bo naredila spre- jemni izpit, čeprav sicer jeclja, a ima lepo oprsje in tudi to, da iz tega oseba nič ne bo, še naj- manj novi slovenski Prešeren, ker človek preprosto premalo pi- je. V Kava baru se torej zbirajo bodoči in pretekli pesniki, reži- serji, ki iščejo navdiha krute vsakdanjosti, igralci, ki čakajo na svojo življenjsko priložnost, pa tudi oni drugi, ki so že slavni. Tu ne manjka talentiranih novi- narjev, ki »bomo že pokazali, kaj zmoremo«, ko bodo v redakcijah prevzeli oblast. Zaenkrat pa ža- lost utaplja v janzevcu in vedo povedati, da je politika kurba — zato o njej ne pišejo, če sploh kaj pišejo. Tu pa tam zaide v Kava bar tudi kakšen organ varnosti v civilu, ki pa te postmodernistične scene ne šteka povsem, pa še slabe izkušnje iz preteklosti mu da- jo vedeti, da se tu tako in tako že iz navade non-stop krši 133. člen kazenskega zakonika, še zlasti, če semkaj zaide kakšen močno navdahnjeni član društva sloven- skih pisateljev, ki bi — namesto romana za Nobelovo nagrado — raje pisal novo ustavo.

Resnična je anekdota, ki govo- ri o tem, zakaj so tovariši iz drža- vne varnosti prenehali zahajati semkaj na kavo. Pred kakšnimi desetimi leti se je v Kava baru namreč zbirala duhovita družina danes zelo resnih kulturnih in političnih delavcev, ki je — ko je ugotovila, da v lokal zahaja toza- devni varnostni organ — name- noma lansirala novico, da pri- pravljajo neko zelo resno politično sabotažo, da je pravzaprav zaro- tniška skupina intelektualcev, ki ustanavlja novo stranko. Si lah- ko mislite, kako je na organa de- lovala ta zaupna informacija, če

Piše:
Vinko
Vasle

še danes pri nas nekateri padejo v komo, ko slišijo besedico »po- litična stranka«.

No, lepega dne je omenjena družina pričela v Kava baru zbi- rati podpise svojih bodočih pri- stašev in aktivistov. Organ bud- nega nadzora dolgo časa ni pre- ventivno posredoval, ker je želel čim obsežnejši spisek novih drža- vnih sovražnikov. Ko je ocenil, da je stvar zrela za neposredno akcijo, je sredi nekega dopoldne- va zaplenil inkriminirani zvezek s spiskom vred, zarotnikom pa zažugal, da se ve, kaj jih čaka. Ti pa so se samo muzali, kar je bilo zelo neresno, četudi so ustana- vljali samo društvo ljubljanskih oslov. Kaj se pa ve, kaj in kdo stoji v ozadju, so rekli organi in kljub temu prepovedali nadaljn- je zbiranje podpisov, ker je to protipostavno, so še rekli, pa če- tudi gre samo za osle.

Zadnjič je znameniti pesnik ta- ko imenovane retrogradne avant- garde prav v tem baru pred vse- mi predstavil svojo drugo pesni- ško zbirko, ki je nihče neče tiska- ti (tako kot prve ne, je poudaril), kar je popolnoma nerazumljivo, če vemo, da se je človek deset let trudil in v temnih, hladnih, sa- motnih nočeh ustvarjal. Prisotni smo ga nagradili z aplavzom, zla- sti zato, ker si je upal recitirati svoje misli. Stvar je pokvaril nek kreten, ki je glasno vprašal »kdo pa je sploh to?«, ko se pa ve, da tistega znamenitega pesnika nih- če ne pozna — kar pa v umetno- sti sploh ni pomembno. Umetnik je umetnik pa pika. Spraševalec je ob naših ubijalskih pogledih osramočen zapustil prizorišče, naš pesnik pa je takoj zvrnil no- vo dozo pelinkovca in izjavil, da se je alkohol nesramno podražil. Kar da je Mikuličev udarec sloven- ski umetniški besedi. In na- pad na suvereno Slovenijo.

Tako smo padli v vode politiziranja in ko je že kazalo, da bomo ostali le na površju najnovejših zgodovinskih gibanj našega socializma, je znani pi- sec komedij načel temo o »zgodovins- kosti« 17. partijske seje, ki se je prejšnjega večera končala v Beogradu in v nogometnem žargonu dodal, da je rezultat ena proti nula, gol pa da je prejel Milošević preko svojega levega krila Dušana Čkrebica, ki je na tej se- ji dobil nezaupnico. Kakšna nezaup- nica neki, se je v polemiko vtaknil P. B. — znani tekstopisec, ki ga še nikoli niso zaprli zaradi sovražne propaga- nde — če so pa skorajda vsi v Sava centru jokali, ko so zvedeli za rezulta- te glasovanja. Najbolj hudo da je bilo Stipetu Švarju, ki je v svojem po- grebnem komentarju (to je rekel P. B., znani tekstopisec, ki se kar čaka, da ga zaprejo) ocenil, da je res, da to doslej ni bilo v navadi, da so ljudje odšli s položajev samo če so umrli, ra- zen Djilasa in Rankovića, ki sta bila pospravljena. Poznavalec naših no- ranje političnih peripetij, ki napiše dva komentarja v šestih mesecih (»wampak močna, tovariši, močna«) je rekel, da se je Švarj dobro držal, zna- meniti docent za igro na akademiji dramskih umetnosti pa je rekel, da je omenjeni izjemno nadarjen, saj ni niti trznil, ko je padel Čkrebic in bi bil poraben za kakšno vlogo v kakšni še bolj znameniti antični tragediji. Po- tem so se seveda vsi med sabo sprli, ker se niso mogli poenotiti o tem, za- kaj se je Mikulič podpisal na glasova- lni listič, če je bilo glasovanje tajno in kako to, da je naš Dolanc hotel pred tem javno glasovanje. O Miloše- viću in kučanu pa niti besede, pa so bile vse oči domače in tuje javnosti uprte prav v ti dve osebnosti na zgo- dovinski 17. seji.

Prizorišče sem seveda razočaran za- pustil in sklenil, da za vas tokrat ne bom komentiral, zakaj so bili za od- strel na tej znameniti seji predvideni popolnoma drugi ljudje, pa se to ni zgodilo. Ali so zatajili scenaristi ali pa režiserji — to se žal ne ve. Mali oder mestnega gledališča pa pripra- vlja predstavo Zarka Petana o Dacha- uskih procesih. V njej se točno ve, kdo bo kaj govoril in kaj se bo zgodi- lo.

SAVINJSKO-ŠALEŠKA NAVEZA

Gremo — zakaj pa ne!

Tisti, ki se bolj spoznajo na tehnologijo oziroma na proiz- vodnjo na sploh, pravijo, da ve- lenjsko Gorenje in celjski Emo vendarle sodelujeta, drugi pa pra- vijo, da imata skupnega le malo. Morda le to, da imata oba v istih dneh poslovne dneve. Goren- je v velenjski Rdeči dvorani. Emo pa v eni od dvoran celjskega Golovca. Pa še ob tem neka- teri zlobno pravijo, da so se Emovci »prištuhili« zato, da ima- jo več poslovnih sodelavcev, ki že tako pridejo v Titovo Velenje.

Gotovo pa tudi ti številni sode- lavci iz vse Jugoslavije (in tujine) nimajo nič proti temu, posebno še, če nekaterim uspe za eno pot

obračunati dvojne potne stroške in še kaj. Ampak pustimo to.

Nekateri kritične besede letijo gotovo tudi zato, ker so vsaj pred leti nekateri načrtovali mnogo tesnejše sodelovanje teh dveh velikih organizacij. Tedaj seveda, ko Gorenje še ni šlo v krizo. In gotovo veste, da so si tedaj že nekateri tudi zamislili no- vo ime za skupno uspešno zdru- ženo delovno organizacijo: Gorenje — EMO — Gremo. Ampak Gorenje je potem šlo v težave, Emo pa svojo več ali manj nego- tovo pot. Gorenje se je potem po- zdravilo, Emo pa še vedno tava v precejšnji negotovosti, pa čeprav v tako hudi krizi nikoli ni bilo. Morda ravno zato!

Toda če že govorimo o tem, da imata obe delovni organizaci- ji, ki sodita seveda med največje v svojih občinah, poslovne dni v enakem času in da sta obe tudi postavili na ogled več novih iz- delkov, je seveda tudi prav, da omenimo vsaj nekatere med njimi. Ker ste z novostmi Gorenja bolj ali manj seznanjeni, naj iz- razim le svoje skromno videnje novosti: menim, da je prav, da so se odločili za izdelavo izdel- kov, ki rabijo manj energije, saj se mi vse bolj zdi, da bo pri nas energije še naprej precej pri- manjkovalo, saj jo zastopni stro- mi na mnogih povsem neprodu- ktivnih področjih; dopade se mi tudi mala kmetijska mehaniza-

cija, saj očitno velikih in trdnih kmetov še dolgo ne bomo imeli — pa seveda pekač kruha iz do- polnjenega prodajnega progra- ma: spominja me na mnoge stvari pri nas, ko vemo, kaj notri damo in kaj ven pride, ne pa tu- di, kako se vse skupaj mesli.

Na celjski Emovi predstaviti pa so mi všeč razne peči na ra- zne odpadke, saj je očitno, da odpadkov vseh vrst pri nas še ne bo primanjkovalo. Še posebno pa me je pritegnila naprava za razsoljevanje morske vode. Res — za zdaj je namenjena le za slano morsko vodo, ampak ni hudič, da se ne bi našli strokov- njaki, ki bi jo prilagodili še za razsoljevanje drugih zasoljenih stvari.

Morda pa bi tu kazalo strniti sile in znanja. Obojih — Gremo! (frk)

Občinska konferenca ZSMS Mozirje

Jutri programska in volilna seja

Jutri, v petek popoldne, bo v nazarskem delavskem domu volilna in programska seja občinske konference ZSMS Mozirje. Mladi so se nanjo temeljito pripravljali, kar seveda terjajo sedanje razmere v naši družbi in vloga mladinske organizacije v njih. Zavedajo se hude gospodarske, politične in moralne krize, skrbijo jih kriza vrednot v naši družbi, skrbijo jih dejstvo, da se v Evropi podirajo meje med državami, pri nas doma pa se zapira- mo v republiške plotove in se obmetujemo z blatom. Krepijo se medsebojna nestrpnost, nezaupanje in malodušje.

Mnoge metode političnega de- la so v teh in drugih pogojih po- stale neučinkovite, kar je posebej občutila slovenska mladina. Odločno odpiranje življenjsko pomembnih vprašanj je naletelo na vsakovrstne odpore, napade in nerazumevanje. V vse to so bi- li tako ali drugače vpleteni tudi mladi Gornje Savinjske doline. Seveda so ob tem zavzeto in v skladu z možnostmi uresničevali program svoje organizacije. Opravljenih nalog je veliko: iz- peljali so politično šolo, pripra- vili okrogli mizi o prevozih šols- ke mladine in o ekologiji, orga- nizirali kvize, aktivno obeležili dan mladosti, sodelovali pri or- ganizaciji mladinske delovne bri- gade, oziroma mladinskega de- lovne tabora na Raduhi, znova je zaživela prireditev Naša beseda«, ustanovili so ekološko sku- pino, v tem trenutku še kako po- membeno, postorili pa še marsi- kaj drugega.

Tudi v preteklem dvehletnem obdobju so pričla nihanju aktiv- nosti posameznih osnovnih orga- nizacij. Z novimi vodstvi so ne- katere znova zaživele, spet druge iz takšnih ali drugačnih razlogov

zdrsnile na raven povprečja, celo pod njega. Bolj kot prej se osno- vne organizacije srečujejo s pro- blemom nezainteresiranosti mla- dih, kar je pomemben pokazatelj globoke družbene krize. Vse pre- malo tudi upoštevajo dejstvo, da niso zgolj športne, kulturne in podobne sekcije, temveč pred- vsem družbenopolitične organi- zacije, s polno pravico in dolž- nostjo vključevanja v delo kra- jevnih skupnosti, organizacije združenega dela in v širše okolje. K vsemu temu veliko pripomore- ta tudi kadrovski primanjkljaj in nerazumevanje v posameznih okoljih.

Mladi Gornje Savinjske doline poudarjajo, da je občinska kon- ferenca s svojimi organi dokaj uspešno sodelovala z ostalimi občinskimi družbeno-političnimi organizacijami, s sosednjimi ob- činskimi konferencami in med- občinskim svetom, pri tem pa ne morejo mimo še vedno nerešene- ga problema sofinanciranja ob- činske konference in medobčin- skega sveta. Ne pritožujejo se tu- di nad sodelovanjem z republi- ško konferenco ZSMS, zelo pa pogrešajo hitrejšo in tekoče ob-

veščanje o najpomembnejših do- gajanjih na ravni republike in fe- deracije.

Tem in ostalim razmeram in pogojem so podredili tudi svoje programske smernice, ki jih bo- do dopolnili in opredelili na ju-

trišnji konferenci, v petek 28. ok- tobra. Opravili bodo tudi vrsto kadrovskih sprememb. Med dru- gim bodo razrešili podpredsedni- ka in sekretarja občinske konfe- rence ter nekaj članov predse- stva in seveda izvolili nove. Pred- sednik občinske konference bo še naprej Franci Kotnik, za pod- predsednika je predlagan Matej Pečovnik, za profesionalnega se- kretarja pa Bojan Sevshek.

j. p.

Opravičilo

V prejšnji številki Našega časa je v vestički KANDIDAT JANEZ MIKLAVČIČ prišlo do pomote — zapisali smo, da je tovariš Miklav- čič član medobčinskega sveta ZKS in centralnega komiteja ZKS. To je tovariš Miklavčič bil, sedaj pa ni več. Se opravičujemo.

»NAŠ ČAS«, glasilo Sociali- stične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za infor- miranje, propagando in založ- ništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanov- ljen 1. maja 1965; od 1. janur- ja 1973 je izhajal kot štirinajst- dnevnik »Šaleški rudar«, kot

tednik pa izhaja »NAŠ ČAS« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (di- rektor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstič-Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatja- na Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Franti- ška Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Br- zojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 1.000 dinarjev. Mesečna naro- čnina 3.560 dinarjev, polletna

naročnina za individualne na- ročnike 21.340 dinarjev, za tuji- no 36.260 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podru- žnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektu- re, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAŠ ČAS« se po mne- nju sekretariata za informira- nje izvršnega sveta skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1984 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

NE

Gornja Savinjska dolina

Enotni bomo močnejši

Vse prebivalce Gornje Savinjske doline znova močno vznemirjajo vesti o možni izgradnji odlagališča za jedrske odpadke. Možnost je še znova pojavila po enoletnem zatišju in še v hujših razsežnostih. Lanski protesti v Solčavi in Titovem Velenju so bili očitno zaman, lažne so bile obljube in zagotovila odgovornih tovarišev, vse skupaj je en sam posmeh, ki so ga deležni ljudje obseh sosednjih dolin. Od 31 možnih lokacij jih je kar šest na področju moziške občine, v ožjem izboru petih najbolj perspektivnih na področje Smrekovca. Ostale so na področju občin Velenje in Celje.

O tej zares življenjsko pomembni problematiki razpravljajo na vseh ravneh in v vseh okoliščinah, posebej aktivno je delo lani ustanovljenega društva za varstvo okolja Gornje Savinjske doline, ki v teh dneh pripravlja vrsto aktivnosti. O tem so razpravljali tudi delegati na seji občinske kandidacijske konference, na kateri so sodelovali tudi člani omenjenega društva. Razprava je bila ostra in burna, ljudje so ogorčeni, zaskrbljeni in razočarani. Izbor lokacij so vsi skupaj označili za najbolj grobo obliko cinizma in poniževanja, saj so po lanskih ostrih protestih v Solčavi in Titovem Velenju, lokacijo iz solčavskega področja prenesli le nekoliko nižje, na področje Luč in Ljubnega, v pogorje Raduhe in Smrekovca. Vsa lanska zagotovila niso zalegla nič, letos je še hujše. Kdo naj se verjame predstavnikom republiških organov? Zakaj za raziskave trošijo ogromno denarja, ko obenem zagotavljajo, da odlagališča ne bodo gradili tam, kjer se ne bo strinjala družbenopolitična skupnost? In ljudje v Gornji Savinjski dolini se zagotovo in nikoli ne bodo. Razburjenje je toliko večje, ker so področja Homa, Pobrež in druga dobesedno prevrtna. V-

tajo še naprej, na občini pa zagotavljajo, da niso izdali nobenega dovoljenja. Brez dovoljenja lastnikov gozdov in drugih zemljišč ga tudi ne morejo in ne smejo. Kdo in zakaj torej še kar naprej vrta?

Razprava o tej problematiki je bila na tej seji nujna in potrebna. V lanskem letu so se namreč širile najrazličnejše govorice, ki so obsojale občinsko vodstvo, da je prikrivalo dejstva. Kaj pomeni zanikanje vemo, pa naj je še tako iskreno. Zato so tokrat posebej poudarili, da so za vesti vsi skupaj in istočasno zvedeli iz dnevnega tiska.

Ob tem sta zanimivi dve izjavi predsednika skupščine občine Mozirje Antona Boršnaka. »Mar mislite, da si bomo trenutno najbolj odgovorni v občinskem vodstvu dovolili še dosmrtno Bodečo Nežo? Nikoli in nikdar!«

»Če bi se gradnja odlagališča pričela zaradi kakršnekoli malomarnosti kateregakoli od nas, potem nas prve zazadajte v ta betonski bunker!«

V razpravi je bilo slišati še veliko mnenj, predlogov in protestov, sprejeli so tudi ustrezne sklepe in načrt takojšnjih aktivnosti. Prvi je seveda sklep, da v občini Mozirje odlagališča v no-

Protestna izjava

Delegati vseh krajevnih skupnosti, delovnih organizacij in skupnosti občine Mozirje, zbrani na občinski kandidacijski konferenci smo ogorčeni nad ponovnimi variantnimi predlogi odlagališč radioaktivnih odpadkov na območju Zgornje Savinjske doline. Takšne vesti razburjajo naše prebivalstvo, vnašajo nemir ter dvome v doseganje razreševanje teh zadev. Posebno se čutimo prizadeti, ker je na tem območju evidentiranih kar šest možnih lokacij, precej pa še v naši neposredni bližini. Na protestnem zboru v Solčavi, ko so se občani Zgornje Savinjske doline odločno zoperstavili vsaki možni lokaciji in smo z dogovorom Izvršnega sveta SR Slovenije za silo pomirili ogorčenost prebivalstva, se je to ponovilo še v večjem obsegu. Nikakor ne moremo razumeti, da je predlog teh lokacij na območju, kjer so velike količine pitne vode, ki so rezerva tudi za lotno celjsko regijo, na prostoru, ki je turistično izredno zanimiv. Ali ni dovolj, da imamo zaradi bližnjih termoelektrarn že močno prizadete gozdove, stalno pa se večja še število ljudi obolelih na dihalnih organih.

Vprašujemo, kje je odgovornost načrtovalcev jedrske elektrarne Krško, da že ob samem načrtovanju niso uskladjili lokacije odlagališča. Odločno zavračamo vsakršno možnost planiranja lokacije trajnega odlagališča nizko in srednje radioaktivnih odpadkov na območju naše občine ali v njeni bližini. Upoštevati je potrebno ljudi, ki živijo na tem koščku naše domovine. Delegati vseh treh zborov Skupščine občine Mozirje so že lani sprejeli sklep o nesprejemljivosti planiranja in določanja lokacije odlagališča na teritoriju naše občine.

Že na protestnih shodih v Solčavi in Titovem Velenju novembra lani smo jasno, glasno in odločno izrazili svoje odklonilno stališče do gradnje takih odlagališč, da ne bomo postali morilci lastnih otrok in bomo z vsemi zakonitimi sredstvi varovali ta prostor pred poskusi, da bi ga oskrunili s temi nevarnimi odlagališči in ga izpostavili največji nevarnosti uničenja. Od teh stališč ne bomo odstopili, zato protestiramo proti raziskavam v te namene. Prostor Slovenije je že doslej prekomerno onesnažen, zakaj bi k temu dodali še novo možnost nadaljnega uničevanja.

Delegati OKK Mozirje

benem primeru ne sme in ne more biti. Prav tako ga ne »ponujajo« občinoma Velenje in Celje. Nikjer torej na tem področju. Društvo za varstvo okolja Gornje Savinjske doline bo takoj pripravilo program aktivnosti, ki ga mora uskladiti z aktivnostmi v

občinah Velenje in Celje, čeprav je jasno, da se morajo prebivalci moziške občine za svoj življenjski prostor boriti tudi in predvsem sami. Jasno seveda je, da bomo skupno močnejši, kar je edino prav.

j. p.

POD PRHO

Glave v pesek — trgovina cveti

Nedovoljena trgovina z lesom je v vseh svojih pojavnih oblikah zagotovo stara toliko kot izkoriščanje gozdov, zato je tudi in zlasti v Gornji Savinjski dolini ni nič novega. Že vsaj dvajset let se borijo proti njej, razpravljajo, sprejemajo sklepe, ukrepe, stališča in podobno, vse pa v bistvu ostaja nespremenjeno. Zlasti v zadnjih dveh letih se je izvršni svet skupščine občine Mozirje temeljito lotil te problematike, na zadnji seji pa so člani po dolgi razpravi ugotovili, da so tam, kjer so bili, resničnim naporom in obilici dela navkljub. Pozivom za sodelovanje so se letos vnovič odzvali le redki za to poklicani subjekti, pa še njihova stališča so si največkrat v nasprotju. Kaj bi šele bilo, če bi svoja »nasprotja« poslali vsi??!

Dejstvo je torej, da vse skupaj še naprej ostaja v začaranem krogu, v katerem po svoje »čara« zakonodajna s svojimi številnimi in nasprotujočimi si predpisi, posebej na področju mile kaznovalne politike: Kazni so res mile, lani povprečno 9 starih milijonov ali četrt kuba lesa, večina pritožb je bila rešena v korist »kršiteljev«;

kakšnih 600 kmečkih žag je lepo zaprtih in zaklenjenih — kako jih nadzorovati; Gozdno gospodarstvo ob »črni« in »sivi« nedovoljeni trgovini z lesom ostaja brez predpisanih družbenih dajatev za biološko amortizacijo gozdov, brez sredstev za gradnjo in vzdrževanje gozdnih cest, brez ...; cena kubičnega lesa, prodanega gozdnemu gospodarstvu, lastnika »velja« skupno kakšnih 100 odstotkov dodatnih davkov, prispevkov, stroškov in nižjo ceno za prodani les; če se »izogne« večini ali delu teh stroškov, je seveda cena za prodani les neprimerno višja; pregon ni vse in še ta peša; čeprav kmetje ne posegajo brezobzirno v svoje gozdove, bo nedovoljenih posekov v sedanjih borbi za kolikor-toliko spodobno življenje vsakekor več, pa še in še.

To je zgolj nekaj nametanih dejstev. Skupnega dogovora in učinkovite rešitve ni na vidiku. Kaj torej ostaja izvršnemu svetu. Nemara ugotovitev, da so v dolini vsi z vsem nezadovoljni in obenem zadovoljni, se pravi, da jih večina tišči glavo v pesek. Trgovina pa cveti!

J. P.

Velenjski starešine na obisku v Novem mestu

Dogovor o skupnem sodelovanju

Pomladi letos so rezervni vojaški starešine iz Dolenjske obiskali Titovo Velenje, takratni gostitelji pa so jim to soboto vrnilo obisk. Z dvema avtobusoma, povabili so tudi borce in žene, so se zjutraj odpeljali v Novo mesto. V tamkajšnjem domu JLA jih je sprejel predsednik medobčinskega sveta ZRVS za Dolenjsko Ivan Tovšak, ki je vsem želel dobrodošlico in dobro počutje v njihovem mestu. Po pozdravnih besedah so se velenjski starešine sestali s predstavniki ZRVS za Dolenjsko, občinske konference ZRVS Novo mesto in Trebnje ter krajevne organizacije. Ostali udeleženci so si v tem času ogledali novomeški muzej. Na skupnem sestanku rezervnih vojaških starešin so gostitelji gostom iz Titovega Velenja najprej predstavili oblike njihovega izobraževanja, delo občinskih konferenc Novo mesto in Trebnje ter ene najboljših krajevnih organizacij ZRVS iz Novega mesta. V imenu občinske konference ZRVS Velenje je spregovoril Jože Melanšek. V pozdravnem nagovoru je med drugim dejal, da bi morala tovr-

stna srečanja postati tradicionalna, s poudarkom na izmenjavi izkušenj. Skratka, srečanja naj ne bi bila le srečanja, temveč skupno snovanje za boljše in uspešnejše delo rezervnih starešin, je še dodal Jože Melanšek. Ob koncu srečanja so se dogovorili, da bi ob pomembnejših tekmova-

Sprejem v domu JLA v Novem mestu

njih in pohodih v Titovem Velenju gostovali starešine iz Novega mesta in obratno. Izmenjali so si tudi spominska darila.

V nadaljevanju obiska v Novem mestu so si gostje z zanimanjem ogledali Industrijo motornih vozil Novo mesto in sicer izdelavo popularne katrice od »rojstva« do končne kontrole ter izdelavo prikolic. Od tu so se gostje iz velenjske občine odpeljali še na ogled »forme vive« v Kostanjevico. Kljub hladni soboti so bili velenjski starešine in drugi udeleženci navdušeni nad obiskom. Povejmo še, da so stroške potovanja krili udeleženci sami.

b. m.

Posvet za predsednike sindikata

Občinski sindikalni svet pripravljala 11. novembra v Topolšici posvet za predsednike sindikalnih organizacij.

Na posvetu bodo spregovorili o vlogi sindikata pri reševanju ekonomskih in tehnoloških presegov delavcev, se seznanili z novostmi Zakona o združenem delu, Zakona o delovnih razmerjih in o družbenih ter političnih razmerah doma in v svetu.

(mkp)

Iz razprave na problemski konferenci Gorenja »Kako v prihodnost?«

Nadvse pomembna notranja učinkovitost

Andrej Kržič, podpredsednik poslovalnega odbora Gorenje SOZD

Polovica srednjeročnega obdobja 1986—1990 je že za nami. Zato je prav, da z nekaterimi ekonomskimi pokazatelji predstavimo, kako Gorenje dosega zastavljene cilje. Osnovna naloga je bila nenehna krepitev materialne osnove dela, zagotavljanje socialne varnosti in večanje kvalitete življenja delavcev, kar naj bi dosegli z opiranjem na lastne sposobnosti, z racionalnim izkoriščanjem zmogljivosti in učinkovitim poslovanjem. Ta usmeritev seveda velja za daljše obdobje.

Fizični obseg proizvodnje večja Gorenje iz leta v leto (leta 1986 za 4,8 %, leta 1987 za 6,8 %, letos pa za 7,4 %), s čimer se približuje dinamiki povprečne letne rasti, določene kot srednjeročni cilj. To so podatki o realnem obsegu tržnih produktov Gorenja

in so osnova za spremljanje gibanja produktivnosti in izkoriščenosti zmogljivosti. Nekateri integralni strateški sistemi se ne dajejo pričakovane deleža k skupni rasti obsega proizvodnje, premalo učinkoviti pa so za zdaj tudi vzvodi za uveljavitev novih programov. V stalnem porastu je nadalje produktivnost dela (leta 1986 za 2,4 %, lani za 3,6 %, letos pa že za 5,2 %), vendar še zmeraj prepočasna, da bi lahko zmanjšali razkorak do razvite konkurence, kljub temu, da je precej večja kot znaša v panogi oz. naploju v industriji. Srednjeročni cilj 6,5 % letne rasti produktivnosti je dosegljiv le, če bodo v Gorenju v prihodnje z obstoječim številom zaposlenih ustvarili primerno večjo proizvodnjo. Za leto 1989 na primer, je tako že predvidena 12 % porast produktivnosti; takšno stopnjo rasti bi morali ohraniti tudi za prihodnja leta, saj je eden najbistvenjših

pogojev za realno rast osebnih dohodkov.

Konvertibilni izvoz je za Gorenje zlasti in predvsem ekonomska kategorija, razvojna sposobnost. V Gorenju dosega v zadnjih treh letih povprečno 19 % letno stopnjo rasti prodaje na tuj, kar je precej nad ciljem srednjeročnega plana (10,2 % povprečna letna rast). Letošnji konvertibilni izvoz bo približno trikrat večji od doseženega v letu 1982. Gorenje že pridobi s prodajo izdelkov na tuj dobro tretjino iztržka, zato je 40 % iztržek, predviden za leto 1990, uresničljiv. Pri tem se je treba zavedati, da izvozna sposobnost ni enkrat za vselej pridobljena, pač pa jo je potrebno nenehno dokazovati. Žal pa se v to dokazovanje še zmeraj ne vključujejo dovolj odločno vse programske proizvodne celote. Nad 80 % vsega izvoza ustvarijo še vedno gospodinjinski aparati. Več kot tretjino prodaje na tuj pa dosega samo štiri Gorenjeve delovne organizacije. Zagotovo pa za Gorenje ni dolgoročne stabilnega razvoja, če ne bo sposobno ustvarjati vsaj 50 % dohodka na tujih trgih, nobena programska celota oziroma delovna organizacija pa ne manj kot 30 %. Zato je tudi cilj leta 1989: ustvariti 300 milijonov dolarjev izvoza, kar je petino več kot letos.

Po večletni naložbeni suši je že mogoče govoriti o močnem investicijskem zamahu na široki fronti. Obseg in vsebina naložb se zadnji čas že odvijata skladno s predvidevanji. Že dokončanih oziroma v teku je 40 % vseh načrtovanih projektov za obdobje 1986—1990. Vrednostni obseg vlaganj (letno med 20 in 25 milijonov dolarjev) pa še ni tak, kot je predviden s srednjeročnim načrtom, kot je bilo določeno, da bodo za to namenili četrtino ustvarjenega družbenega proizvoda.

Ob tem kaže poudariti, da znaša devizna zadolženost Gorenja le nekaj več kot znaša vrednost enomesečnega izvoza in da so devizna posojila namenjena predvsem v opremo, ki zagotovo povečuje izvozno sposobnost Gorenja.

Ko je govoril o poslovnih učinkih Gorenja kot popotnici, s katero bomo prav kmalu stopili v zadnje desetletje 20. stoletja skupaj z Združeno Evropo (za Gorenje druge alternative zagotovo ni) je Andrej Kržič med drugim tudi dejal: »Če si dovolim poenostavljeno uporabiti izraz profita stopnja kot odnos med akumulacijo in celotnim prihodkom, potem je evidentna ugotovitev, da je ta pokazatelj za Gorenje prenizek in precej oddaljen od srednjeročnega cilja. Ali drugače povedano: Če predpostavljamo, da so cene naših končnih izdelkov ravnotežne, tržne cene, potem lahko rečemo, da je

sleherni naš izdelek preobremenjen s stroški v poslovnotehničnem smislu. Ta preobremenjenost s stroški pa ima najmanj tri izvore: prvi gre za notranjo neučinkovitost (prepočasen obrat kapitala, zastarela tehnologija, prevelika režija, slaba organizacija dela, informatizacija, neinventivnost itd.), drugi gre za prenešene neracionalnosti in neučinkovitosti jugoslovanske industrije (skozi surovine, energijo, reprodukcijske materiale) in tretji gre za drago in neracionalno družbeno režijo, ki se napaja skozi razne davke, prispevke in druge bolj ali manj samoupravno dogovorjene obremenitve.

V Gorenju smo se do sedaj in se bomo tudi v bodoče osredotočili na prvo, to je notranjo učinkovitost. Ne gre zanikati tudi pomembnih rezultatov, ki so bili v preteklih letih doseženi, upam pa si trditi, da so rezerve še vedno velike. Še bolj pa sem prepričan, da nam tudi izkoriščanje notranjih rezerv ne bo omogočilo stabilnega razvoja, če ne bo prišlo do odločnih premikov tudi na drugih dveh segmentih.«

(Nadaljevanje prihodnje)

REK Franc Leskošek Luka — Elektrostrojna oprema DO Veplas

Hidravlično podporje za rudnik Hrastnik

Pred približno letom in pol so oblikovali strokovno skupino delavcev Esa, razvojno-tehnične službe rudnikov Trbovlje in Hrastnik z namenom, da skupno zasnuje novo hidravlično podporje za potrebe hrastniškega rudnika. Po enoletnem skupnem sodelovanju in strokovni uspešnosti omenjene skupine, so v Esu izdelali prototip hidravličnega podporja 2 S — 1.600 KN 18/32 ESO H I. Nekaj tehničnih podatkov. Nosilnost podporja je 1.600 KN, minimalna višina 1.800 mm, maksimalna višina pa 3.200 mm. Podporje je namenjeno za horizontalno izkopavanje premoga.

Prejšnji četrtek so si predstavniki naročnika rudnika Hrastnik v prostorih Esa ogledali prototip hidravličnega podporja in se tako sami prepričali o delovanju naprave in njenih delovnih sposobnostih. Celotni preiskus vodijo delavci Razvojnega instituta iz Ljubljane, sodelujejo pa tudi predstavniki Zavoda za metalne konstrukcije, prav tako iz Lju-

bljane. Ko bodo opravili vse preizkuse in meritve bodo izdelali strokovno oceno za ta tip hidravličnega podporja. V času preizkusa bo potrebno odpraviti vse morebitne pomanjkljivosti in pridobiti strokovno oceno, zatem pa bodo v Esu pričeli z redno proizvodnjo. Računajo, da bo vse to končano še v tem mesecu.

Direktor za področje razvoja v

Elektrostrojni opremi Slobodan Petrović nam je povedal, da so ta zahtevni posel dobili preko mednarodnega razpisa, na katerem je imel rudnik Hrastnik ponudbo za hidravlično podporje. Kljub hudi mednarodni konkurenci je naročilo dobil Eso, ki je že doslej dokazal, da se je strokovno in kakovostno sposoben lotiti še tako zahtevnega posla. Podpisal je tudi že pogodbo za 25 sekcij, ki jih bodo montirali februarja prihodnjega leta. Slobodan Petrović je še dodal, da je rok za izdelavo izredno kratek, vendar po sedanjih ocenah ni bojazni, da bi ga prekoračili. Omeniti velja še, da bo naročena strojna oprema izdelana iz domačih materialov.

B. Mugerle

Predstavniki rudnika Hrastnik so si z zanimanjem ogledali prototip hidravličnega podporja

DO Veplas

V začetku tega meseca so na sejmu v Beogradu predstavili svoje izdelke vsi, ki v svetu mode kaj pomenijo. Med okrog 600 domačimi razstavljalci in 150 tujimi je svoje dosežke v dopolnilnem programu predstavila tudi velenjska delovna organizacija Veplas. Izdelki iz programa gumbov, obešalnikov, modnih dodatkov in zaponk so navdušili člane posebne komisije, saj je ta kole-

Uspešna predstavitev na sejmu mode v Beogradu

ktiv zanj prejel srebrno košuto. Zlate med gumbarki letos niso podelili.

Priznanja so seveda zaposleni nadvse veselili, saj jim potrjuje, da so med domačimi gumbarki povsem v vrhu. Med drugim tudi pravilnost usmeritve proizvodnje gumbov, ki je v tem trenutku eden od nosilnih programov Veplasa, v izdelavo modnih oblik,

materialov in barv teh izdelkov. Uspeh lastnih kreatorjev in delavcev, ki delajo na tem programu, znajo ceniti tudi tako veliki in danes v svetu mode pomembni kupci kot so Mura, Labod in še nekateri drugi priznani butik.

V 10. letih sodelovanja na največji in najpomembnejši jugoslovanski jesenski modni manifestaciji se je tako kolektiv Veplasa

že drugič uspešno predstavil. Kot vemo, je lani za program gumbov prejel najvišje sejemsko priznanje, zlato košuto. V Veplasu poudarjajo, da so košute sicer priznanje za kakovostno kolekcijo, v redni proizvodnji pa bo treba zapolniti vse vrzeli na področju kakovosti, če želijo v prihodnje s tem programom poseči tudi na tuja tržišča.

Pri nagrajenih novatorjih

Odpepeljevanje v Termoelektrarni

Na nedavni podelitvi nagrad in priznanj inovatorjem iz občine Velenje je prvo nagrado na področju razvojno - raziskovalnega dela prejela inovacija z naslovom ODPEPELJEVANJE V TERMoeLEKTRARNI, gre za inovacijo, pri kateri je sodelovala skupina delavcev Rudarsko-elektroenergetskega kombinata, nosilec naloge pa je bil Boris Stropnik, dipl. ing., pri katerem smo bili tudi na obisku prejšnji teden. Dela v razvoju kombinata in v pogovor smo pritegnili tudi Petra Klemenška, prav tako dipl. inženirja iz te službe, ki je tudi sodeloval pri raziskovalni nalogi.

Letno se v termoelektrarnah ustvarja milijone ton pepela. In za klasičen transport tega pepela po ceveh je potrebo veliko vode. V transportnih napravah in cevovodih nastajajo obloge, ki jih je potrebno občasno odstranjevati. V času ustavitve odpepeljevanja se odlagališče pepela hitro osuši. Takrat veter dviguje vrhne sloje pepela in neugodno zaprašuje okolje. Tako piše v predstavitvi tega postopka. Zaradi skrbi za okolje pa so v REK-u opravili obsežne raziskave, ki so pokazale, da je mogoče emulgat, mešanico pepela in vode, transportirati po ceveh s tudi do 15-krat manjšo količino vode, kar pa pomeni veliko manjše odlagalne površine, odtoka onesnažene vo-

de pa praktično ni, saj se uporablja voda veže pri strjevanju pepela. Po mesecu dni je površina odlagališča suha in trda kot slab omet. Na takšni površini je reaktivacija veliko uspešnejša, cenejša in izvedljiva že v prvem letu po prenehanju odlaganja. Poleg tega pa se emulgat lahko transportira tudi v jamo in se uporabi za zapolnjevanje že odsluženih jamskih prostorov, predvideva pa se tudi uporaba za zapolnjevanje za odkopi. Tako bi se močno zmanjšalo tudi ugrezanje zemljišč na površini.

»Ko smo izdelali tehnološki in idejni projekt, je RLV s sredstvi omogočil, da smo napravo zgradili po naših zasnovah. Pokazalo se je, da postopek združuje dobre

Boris Stropnik

strani, prednosti je več, onesnaževanje okolja pa se zmanjša na minimum, pravita naša sogovornika. Z njima smo se pogovarjali tudi o nagrajevanju inovatorjev. Pravita, da je največja nagrada to, da nekaj uspešno steče, večje od te ne more biti, sploh, ker sta oba zaposlena v razvoju in je izboljševanje nujno delo. »In ko že nekaj narediš, dobiš nove ideje, z veseljem delaš naprej, pa tudi na manj ovir naletiš.«

O nalogi zaradi katere smo bili pri njiju pa pravita, da še ni povsem končana. Čeprav je cilj do-

Peter Klemenšek

sežen, pa gredo s to nalogo še naprej, da bo še boljša.

Razgovorila sta se tudi o raziskovalni enoti, ki deluje na REK-u, o ekološki skupini. »Delamo oceno vplivov na okolje nove tehnologije. Trenutno se ukvarjamo s problemom, kako bi pepel uporabili za efektivno odžepeljevanje, sodelujemo z Elektrostrojno opremo,« sta rekla še za konec. Za raziskovalce ni dela nikoli premalo. Komaj sklenejo eno, že je pred njimi drugo. Če je prvo uspešno, potem je nov izziv začel še z večjim elanom.

(mkp)

Dušan Šinigoj, Janez Bohorič in Marjan Šiftar na razstavi Gorenja

Priznanje delavcem Gorenja

Prejšnjo sredo, 19. oktobra so obiskali razstavo dosežkov in razvojnih hotenj poslovnega sistema Gorenja Dušan Šinigoj, predsednik Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, Janez Bohorič, podpredsednik republiškega izvršnega sveta in Marjan Šiftar, predsednik Republiškega komiteja za informiranje.

Po ogledu razstave, o kateri so se gostje zelo pohvalno izrazili,

so se Dušan Šinigoj, Janez Bohorič in Marjan Šiftar zadržali v pogovoru z najodgovornejšimi predstavniki Gorenja. Ob tej priložnosti je Herman Rigelnik, predsednik poslovnega odbora Gorenja predstavil nekatera najpomembnejša izhodišča problemske konference komunistov o razvoju Gorenja, pri čemer je še posebej opozoril na vnovično poudarjeno načelo opiranja na

lastne sile in kar največje odpiranje Gorenja v Jugoslavijo in svet.

Med pogovori so predstavniki Gorenja tudi poročali, da je ta poslovni sistem prodal v prvih devetih mesecih letos na tuje že za okrog 175 milijonov dolarjev izdelkov in da pospešeno posodablja in prestrukturira proizvodnjo in izdelke. Med težavami, s katerimi se srečujejo, pa je bilo še posebej omenjeno tehnološko zaostajanje dobaviteljev sestavnih delov, ki z redkimi izjemami ne gredo vstric z zahodnoevropsko konkurenco; to zaostajanje je najbolj očitno na področju elektronike in zahtevnejših sestavnih delov. Zato so se v Gorenju odločili, da oblikujejo zraven obstoječih štirih (Dom, Integrirani informacijski sistemi, Procesna oprema in Zeleni program) še novega, petega, in sicer Komponente.

Dušan Šinigoj je pohvalil letošnje dosežke in razvojno naravnost Gorenja, posebej pa je opozoril na pomembnost motivacije delavcev, saj moramo vsi skupaj bolje in več delati. Po besedah Dušana Šinigoja moramo najti poyezavo z Evropo, katere sestavni del je zagotovo tudi Jugoslavija. Delavcem in vodstvu

Gorenja pa je čestital za dosežene uspehe, hkrati pa jim je zaželel tudi kar največ poguma in uspehov pri uresničevanju njihovih zahtevnih razvojnih nalog.

»Zadovoljen sem, ker Gorenje nenehno povečuje izvoz, vesel pa tudi, ker je razstavljenih toliko novosti, ki kažejo velik napredek Gorenja,« je ob zaključku obiska na razstavi dosežkov in razvojnih načrtov Gorenja poudaril Dušan Šinigoj, predsednik republiškega Izvršnega sveta.

N. K.

Gorenje Notranja oprema

Planske naloge bodo presegli

V Gorenjevi tovarni keramičnih ploščic so za letošnje predvideli izdelavo 1.250.000 kvadratnih metrov ploščic. V prvih devetih mesecih letos in sedmih dneh oktobra so jih naredili že 1 milijon kvadratnih metrov. Ker so prejšnja leta tolikšno proizvodnjo dosegli v desetih mesecih pričakujejo v tozdu Gradbeni elementi Gorenja Notranja oprema, da bodo letošnje planske naloge znatno presegli, posebej še, če bo proizvodnja potekala tako, kot je doslej.

(vš)

Pogovor s predstavniki občin, kjer so Gorenjeve tovarne

Če bi imeli v Jugoslaviji polovico tako uspešnih podjetij...

Med razstavo dosežkov in razvojnih načrtov Gorenja pripravijo v tem poslovnem sistemu že tradicionalno srečanje s predstavniki občin, kjer so Gorenjeve delovne organizacije oziroma tovarne. Letošnje srečanje je bilo v četrtek, 20. oktobra. Najprej so goste seznanili z letošnjim poslovanjem Gorenja, z načrti v prihodnjem letu ter z nekaterimi najpomembnejšimi sklepi problemske konference komunistov o razvoju Gorenja, ki je bila 17. in 18. oktobra 1988 v Titovem Velenju. Po pogovoru pa so si gostje ogledali Gorenjeve hišni sejem.

Med ogledom razstave smo nekaj gostov poprosili za mnenje o letošnji Gorenjevi predstavitvi. Tole so povedali:

Ivan Kos, predsednik izvršnega sveta Skupščine občine Mozirje: »Zadnji sejni prikazuje veliko novosti. Veliko novega ponujata tudi obe delovni organizaciji Gorenja iz občine Mozirje, Glin in Mali gospodinjstvi aparati. Vsako lahko vidi, da so programi spremljani tržno, pozna pa se tudi stalen stik Gorenja z zahtevnimi svetovnimi trgi.«

Veljko Kolar, predsednik Skupščine občine Šmarje pri Jelšah: »Hišni sejem je veliko presenečenje, posebej prizadevanja za doseg pomembnih ciljev. To je varčevanje z energijo, lažje delo v gospodinjstvih, in, nenazadnje, tudi sodobno oblikovani izdelki. Vesel sem, da je tako.«

Peter Krajnc, predsednik Skupščine občine Radlje ob Dravi: »Takšne izdelke in tako predstavljene, kot so v Rdeči dvorani, lahko Gorenje brez strahu predstavi kjerkoli v Evropi. Samo pohvalim pa lahko tudi znane usmeritve Gorenja — večanje produktivnosti in fizičnega obsega proizvodnje, skrb za kakovost, izvozno naravnost...«

Zvone Butala, sekretar Občinske konference SZDL Črnomelj: »Ob ogledu razstave se mi je utrdila naslednja misel: Če bi imeli v Jugoslaviji polovico tako uspešnih podjetij, kot je Gorenje, bi v razvoju prehiteli Švedsko!«

Jožče Kuronja, predsednik Izvršnega sveta Skupščine občine Lendava: »Sejem je vsako leto, posebej pa še letos, sodobno urejen. Veliko je narejenega pri razvoju celotnega poslovnega sistema Gorenja. Mnogo je novih izdelkov.«

Ismet Piralić, predsednik Izvršnega sveta Skupščine občine Bihać: »Impresionirala me je postavitev razstave, ki me je prepričala, da je Gorenje ena družina z osmišljenim programom. To ji zagotavlja nadaljnji razvoj. Prepričan sem, da ima tudi Gorenje Bira v sistemu Gorenje svoje mesto in razvoj. To naši družbenopolitični skupnosti mnogo pomeni, saj je Gorenje Bira tudi nosilec razvoja v občini Bihać!«

Gostje Gorenja

V torek, 18. oktobra je obiskal Gorenjevo razstavo dosežkov in razvojnih hotenj Vaskrsje Savičević, predsednik odbora za inovacije Sveta Zvezs sindikatov Jugoslavije. Po ogledu razstave se je s predstavniki Gorenja in občinskega sveta ZSS Velenje pogovarjal o inovativni dejavnosti v Šaleški dolini, govorili pa so tudi o možnosti organizacije zveznega posvetovanja o inovacijski dejavnosti. Vaskrsje Savičević si je med obiskom v Titovem Velenju ogledal tudi proizvodnjo v delovni organizaciji Gorenje Gospodinjstvi aparati.

V sredo, 19. oktobra, je v Gorenju Commerce zasedala komisija za razdeljevanje kontingentov črne metalurgije. Sestanka so se udeležili tudi predstavniki Crvene zastave, Rade Končarja, Ema in drugih velikih porabnikov pločevine. Obravnavali so vloge za uvoz pločevine in nekaterih drugih izdelkov črne metalurgije ter opredelili pogoje za razdelitev kontingentov za prihodnje leto. Po sestanku so gostje obiskali že tradicionalno Gorenjevo razstavo v Rdeči dvorani.

V četrtek, 20. oktobra, so Gorenjevo razstavo dosežkov in razvojnih hotenj obiskali udeleženci mednarodnega seminarja v okviru Mednarodnega centra in instituta za ekonomski razvoj pri Svetovni banki. Pred ogledom razstave so si ogledali proizvodnjo v Gorenjevih tovarnah malih gospodinjstviških aparatov in keramičnih ploščic, seznanili pa so se tudi s poslovnim sistemom Gorenja in njegovo filozofijo.

Istega dne so se mudili v Gorenju tudi predstavniki Zveznega zavoda za standardizacijo, Gospodarske zbornice Slovenije, izvršnega odbora Jugoslovanskega elektrotehniškega komiteja in koordinacijske komisije za standardizacijo s področja elektrotehnike. Govorili so o pospeševanju razvoja standardizacije in z uveljavljanjem nove zakonodaje s področja standardizacije.

Letošnja razstava dosežkov in razvojnih hotenj Gorenja, katere geslo je »Ustvarjamo kakovost«, je v središču pozornosti tudi v sredstvih javnega obveščanja.

Že prvi teden so Gorenjev »Hišni sejem 88« obiskali novinarji iz številnih slovenskih in jugoslovanskih uredništev. Radio Ljubljana oziroma njegov Val 202 je prejšnji četrtek popoldan pripravil posebno oddajo iz Rdeče dvorane, s katero so želeli predvsem predstaviti Gorenjev pogled v prihodnost, posebej tudi v tretje tisočletje. Ljubljanska Televizija pa je prav tako prejšnji četrtek v oddaji »Tednik« predvajala pogovor novinarja Janka Šopra s predsednikom poslovnega odbora Gorenja, Hermanom Rigelnikom.

Gorenjevo razstavo je, med drugimi, obiskal tudi urednik časopisa »Trybuna Robotnicza« iz Katowic na Poljskem Stanislaw Wojtek, ki ga je spremljal glavni in odgovorni urednik slovenske izdaje Komunističnega Glasnika Stanislav Gerić. Stanislaw Wojtek je po ogledu razstave med drugim dejal: »Sejem je name naredil izreden vtis. Prikazuje zelo kakovostne in lepo oblikovane aparate. Poljaki vam lahko samo zavidajo!« Slavko Gerić pa je svoje vtise strnil v ugotovitve, da je Gorenje poslovni sistem s privlačnim programom, razstavljeni izdelki pa so po izgledu in kakovosti na vrhunski ravni. »Gorenje je torej primer, kako lahko vodstvo skupaj z delavci v težkih ekonomskih pogojih doseže takšen napredek!«

(an)

GIP Vegrad Velenje

Posvet slovenskih gradbincev o varstvu pri delu

Republiški inšpektor dela za področje gradbeništva, dipl. ing. Franc Rus ter Služba varstva pri delu GIP Vegrad Velenje sta prejšnji torek organizirala republiško posvetovanje varnostnih inženirjev, predstavnikov služb za varstvo pri delu, tehnologov in drugih. Zbrali so se v Domu učencev v Titovem Velenju, kjer so Vegradovi strokovnjaki prikazali način dela in opremljenost službe za izvajanje dela. Prevent iz Slovenj Gradca pa manjšo razstavo osebnih zaščitnih sredstev in opreme.

Republiški inšpektor je v konkrtnih zadevah opozoril varnostnike na številne probleme, ki jih pri svojem delu odkrije, na še vedno preveliko število nezdov pri delu in njihovih posledic, zahteval pa je takojšnjo odpravo nepravilnosti, ki lahko terjajo hude nezdove. Štirje smrtni primeri v gradbeništvu v zadnjih dveh mesecih, so po besedah inšpektorja Rusa dovolj tehten razlog za alarm.

Priložnost pa so varnostni inženirji izkoristili tudi za pogovor z zdravniki, specialisti medicine

dela. Dr. medicine Janko Sušnik ter ekipa velenjskega dispanzerja za medicino dela so odgovarjali na vprašanja, ki jih v zvezi z izvajanjem obveznih zdravniških pregledov ne manjka.

Že drugi tovrsten posvet strokovnjakov s področja varstva pri delu kaže na zavzetost ljudi, da

bi kljub težavnim časom najprej poskrbeli za čim boljše delovne pogoje ter za varnost delavcev. Naloga vseh je namreč ustvarjanje pogojev za humanizacijo dela, ki bi naj prispevala tudi k boljšemu ekonomskemu učinku dela.

Jože Miklavc

Pan

Na prepihu

Strokovnjaki in zagovorniki Nuklearne elektrarne Krško so si gotovo oddahnili. Od 15. oktobra 1988 naprej namreč znani ekolog Vane G. zaradi objektivnih okoliščin (podrobnejše informacije na matičnem uradu) obratuje s polovično zmogljivostjo.

Pan

Odgovor na mnenje strokovne službe SIS gospodarskih dejavnosti

Še enkrat:

Delegat kaj pa je tebe treba bilo!?

Premišljevala sem, ali naj vam, DSSS SIS GOSPODARSKIH DEJAVNOSTI OBČINE VELENJE sploh še odgovorim, ker sem najprej verjela, da sem s tremi članki o eni seji, o eni točki — podražitvi (6. oktobra — Za sedaj brez višjih cen, in pod prho Zaradi vročine brez izhoda, pa še pod NAŠO TEMO — Delegat kaj pa je tebe treba bilo, teden dni kasneje) povedala vse. Že v prvih dveh dovolj jasno, pa se nanju niste odzvali, pravzaprav tako ne, kot ste se na zadnjega.

Pa sem prišla do spoznanje, da vam odgovoriti moram. Že zato, ker sedaj čakam na očitek, da povzročam izgubo Vekosu. Vendar prisegam, da pri njih še živ dan nisem delala, in da izguba, če bo, ne bo moja.

Sicer pa, če hočeš pač lahko krivca najdeš v novinarju, kajne? Elegantnejše in preprostejše je, kot pa spopasti se z napako, jo najprej priznati in potem tudi popraviti.

Sedaj pa k vašemu mnenju. Sama menim, da z njim ne zavajate samo svojih uporabnikov, ampak tudi moje — bralce. Trudim se, da so moje storitve, jasne in odkrite. Vi pa se v svojem mnenju sprenevedate in to prav po šolsko. Še vedno namreč niste povedali, so delegati glasovali o podražitvi ali niso kako so? Nametno tega raje nejasno govorite o neki skupščini, kjer so delegati s 43 glasovi (bilo pa je prisotnih 44 delegatov, pravite) sprejeli pravilnik, ki ima tudi 62. člen, v katerega pa sedaj, bog ne daj, ne

sme podvomiti niti tisti, ki ga je sprejel. Kaj šele, da bi lahko o odločitvi sprejeti v njegovem imenu še kdaj podvomil.

Na moji mizi se je znašel zapisnik z zadnje seje.

Na 5. strani pod Ad. 5 med drugim piše tudi, citiram: »Glasovanje: ZA predlagani sklep je glasovalo 28 delegatov, PROTI sprejemu takega sklepa je glasovalo 10 delegatov, 3 so se VZDRŽALI glasovanja. Ugotovilo se je, da se število glasov ne ujema s številom prisotnih delegatov. Glasovanje je bilo ponovljeno, rezultat glasovanja pa drugačen.

Ker je za sprejem sklepa potrebna večina glasov vseh delegatov zbora uporabnikov, torej najmanj 33 od skupnega števila 65 delegatskih mest, je bilo ugotov-

vljeno, da predlog povišanja ni sprejet« (konec citata).

Tako v zapisniku, tako tudi v mojem članku. In naprej, citat: »... predlagal nov predlog, ki ni vključeval povišanja cen za razširjeno reprodukcijo in z zamikom veljavnosti od 1. 11. 1988 dalje. Za ta predlog je glasovalo 24 delegatov, torej tudi ta predlog ni bil sprejet.«

Kateri je potem bil in kje to piše?

Pa še to! Zdi se pomembno: vi govorite o 62. členu pravilnika, na skupščini pa je bil omenjen tudi 33. člen poslovnika, ki govori o tem, da o cenah odločata zbor izvajalcev in zbor uporabnikov na ločenih sejah.

Če je k povedanemu potrebno dodati še karkoli, še lahko.

Milena Krstič—Planinc

Rešitelj ali mučitelj živali

Na članek ne odgovarjam, ker sem v njem omenjen s polnim imenom in bi bil zato prizadet, ampak ker je vsebina članka popolna fantazija in laž in ker ga je napisal (vsaj po podpisu) človek, ki edini v bloku zaradi svojih dejanj in odnosa do strank, ne uživa nobenega spoštovanja. Vem tudi, da je članek napisan iz maščevanja in želje, da javno osramoti mene in vse tiste, ki so ga največkrat opozarjali na njegovo neprimerno obnašanje, brutalnost in kršenje odloka o hišnem redu. Ni pa se upal v članku omeniti tistih, ki so hoteli z njim fizično obračunati in ne tistih, ki jih je sam fizično napadel.

Da bi bralci »Našega časa« resnično izvedeli, kakšnega sostanovca imamo, bom navedel nekaj argumentiranih resnic. Najprej pa o članku samem, da bi potrdil fantazije, ki karakterizirajo prvo polovico članka.

Ne vem, kaj je sicer za tov. Borovnika lep razgled, a naša terasa to zagotovo ni, posebno, če je okenska roleta spuščena že od kar je v tem stanovanju. Prav tako okno odpre samo takrat, kadar želi koga ozmerjati, oz. kadar lovi golobe. To počne tako, da jih s kruhom zvabi k priprtemu oknu, sam pa hkrati čaka v zasedi. Skupaj in znatraj prileti več golobov in verjetno ne pohaabljenih, ki jih je tov. Borovnik morda res rešil »muk«, toda v jati, na majhni okenski polici, resnično ne more izbirati. Važno je,

da ga ujame in ga kot lovec pozneje uporabi za vabo vseh vrst roparic. Kot vaba mora biti privezan z »laksom« in pristrizženih peruti, da ne odleti in se težje osvobaja zanke, ki se mu zajeda do kosti. Samo takšno je njegovo »prijateljstvo« in lovška etika, kar se golobov tiče.

Njegova resnica mi je tuja, kakor je tuja tudi vsem našim strankam, ki golobe res krmijo in opazujejo. Čudim se tudi, da naš »ljubitelj« živali ni o svojih grozljivih ugotovitvah poslal javnega apela občanom, da naj ne mučijo golobov, kar tudi spada k lovski etiki. Čudno je tudi to, da takrat, bilo je to 17. 7. t. l. in ne 12. 6. t. l. kot piše on, nam trem »obtoženim« ni pokazal pohabljen živali in nas prepričal o svojem humanem dejanju.

Ne, raje je izkoristil priložnost za napad s psovskimi in nacionalističnimi izpadi, kar je bil le zadnji kamenček v celotnem mozaiiku, ki je bil vzrok, da sem kot predsednik HS v podpori članov napisal prijavo, katero smo naslovili na pristojne organe, med drugim tudi na lovsko družino Škale.

V prijavi smo navedli točke iz 22. in 23. člena odloka o hišnem redu, ki govorita o dolžnostih stanovančev, oz. kaj je stanovančev prepovedano. Tov. Borovnik pa smatra te določbe kot svoje pravice in počenja neverjetne stvari, da bi vznemirjal in nadle-

goval sostanovce. Uničuje stanovanje s tem, da pušča odprto toplo vodo, da se po stanovanju pari, poliva vodo po tleh, da povzroča madeže na stropu spodnji stranki, pod svojim oknom na terasi je odtrgal pločevinasto oblogo na steni, da je ob dežju zamakalo, skozi okno na teraso meče odpadke in ribe, kar povzroča smrad, ne udeležuje se sestankov ne hišnih akcij, neredno plačuje stroške hišnika in čistilke, fizično napada otroke, prepoveduje sušenje perila na terasi pred njegovim stanovanjem, grozi z nožem, lepi na vrata strank listke z nesramno vsebino, že sedmi mesec v tem letu ni plačl stanarine itd.

Po vseh naporih in opozorilih

preko hišnega sveta, sveta skupnosti stanovančev Desnega brega in Postaje milice ni bilo njegovega pozitivnega odziva. Našega »humanista« je prizadela le prijava naslovljena na Lovsko družino Škale, ker mu je ogrozila lovsko etiko. Moral se je maščevati! Kako bo reagiral v tem primeru, ko smo načeli njegovo splošno človeško etiko.

Na kraju mu kot razgledani osebi ponudim prevzem funkcije predsednika hišnega sveta skupnosti stanovančev Tomšičeve 12-14-16, na podlagi tega bom tudi upošteval njegov predlog za odstop.

Predsednik hišnega sveta Tomšičeve 12-14-16
Slavko VOLF

KOMUNALNA SKUPNOST OBČINE VELENJE — ZBOR UPORABNIKOV —

Na osnovi 20., 21. ter 36. člena statuta Komunalne skupnosti občine Velenje ter 14. člena poslovnika o delu skupščine na predlog predsedstva ter odbora za planiranje in ekonomsko politiko z dne 13. 10. 1988

sklicujem

13. sejo ZBORA UPORABNIKOV

v ČETRTEK (danes), dne 27. 10. 1988 ob 12. uri v sejni dvorani SKUPŠČINE OBČINE VELENJE

DNEVNI RED:

1. Otvoritev seje zbora uporabnikov, določitev verifikacijske komisije, imenovanje zapisničarja, ugotovitev sklepčnosti ter potrditev dnevnega reda
 2. Obravnava ter potrditev zapisnika zadnje seje zbora uporabnikov
 3. Obravnava informacije: »Predlogi za racionalizacijo komunalnih sistemov ter dela DO Vekos«
 4. Sprejem ugotovitelvenega sklepa o znižanju prispevnih stopenj za financiranje Komunalne skupnosti za obdobje november in december 1988
 5. Sprejem rokovnika planskih aktivnosti za pripravo plana Komunalne skupnosti za leto 1988
 6. Obravnava ter potrditev novega predloga spremembe cen komunalnih dobrin s 1. 11. 1988
 7. Delegatska vprašanja
- Pozivam vse delegacije, da zagotovo udeležbo svojega delegata!

Predsednik zbora uporabnikov:
Mirko JEGRIŠNIK, l. r.

Oh, ta čudovita bitja

Kako zelo boli čebelji pik

Na obrobju doline ležita dva majhna svetova: na kmetiji živi Šumikova družina, v bližnji Hosti pa množica gozdnih živali. V vsakem od obeh svetov teče življenje po utrjenih kolesnicah, vsak ima svoja pravila življenja, ki je večidel mirno, brez večjih pretresov. O vsakem živem bitju na robu doline bi lahko napisali posebno zgodbo...

Obrambni minister medved Jaki ljubi sprehode po jutranji rosi. V Hosti živi od mladih tac in pozna vsak njen kotiček. Dobro ve za vsako strateško pomembno točko, za vsako trlo drevo, tudi brlogi brhkih medvedk mu niso skriti. Še posebej pa so mu pri srcu votli drevesni panji koder so se naselile marljive čebele. Ni lepšega zajtrka od polne šape svežega čebeljega medu. Tudi danes je namenjen k enemu od panjev, ki obetajo lep začetek dneva. Čebele so že odletele po opravih med rosne kaplje, v panju jih je ostalo le malo, med njimi čebelica Vanja — čebelica krhkih kril in ostre pameti. Že nekaj časa je Vanja nekako živčna, po glavi se ji motajo čudne misli. Razmišlja o tem, da morda ni čisto v redu, da one, čebele, garajo iz dneva v dan, da polnijo Hostino zakladnico z medom, ki ga potem druge živali na veliko ližejo, ne da bi jim bilo potrebno migniti s tacom. Čebele se že dolga leta trudijo, tudi druge prebivalce Hoste naučiti nabirati med (saj cvetja je na pretek), a to je kaj jalov posel.

V takšnem razpoloženju Vanja zasliši prihuljen cap, cap, cap. Obrambni minister prihaja pobrat svoj posebni davek, ki bo čebele še dodatno prikrajšal za sadowe njihovega dela. Jaki je velik in močan, Vanja slabotna in krhka, tako, da niti pomisli ni na kakršenkoli upor, ko medvedje šape trgajo trhli ovoj panja, ki v jedru skriva sladki med. Tudi, če bi Vanja v medveda zasadila ostro želo, ne bi nič zaleglo. Mlaskanje tolstega medvedjega jezika kakor v porog odzvanja v Vanjinih ušesih in preden se ostale čebele vrnejo je panj že prazen.

Vanja si razbija glavico s tem kaj naj stori, saj tako ne gre več naprej. Ve, da z želim ne bo uspela, veliko močnejše orožje je pamet. Zato v lokalnem časopisu Hostesa v pismih bralcev opiše stisko čebel. Saj ne, pravi Vanja v pismu, da čebele nočejo prispevati v Hostino zakladnico, toda prekomerno plenjenje čebeljih panjev ni dobro niti za čebele, niti za druge prebivalce Hoste.

Medved Jaki je, potem, ko prebere Vanjino pismo v Hostesi, na smrt besen; če bi bila mala čebelja para v tem trenutku pred njim, bi jo z enim udarcem zmlel v prah. Še sreča, da Vanje ni v bližini in sreča, da je Jaki obiskoval nižjo obrambno šolo, kjer so ga naučili marsikaterega prijema za boj proti notranjemu sovražniku. Vedoč, da je Vanjino pismo iskrica, ki lahko zaneti požar v Hosti, se brž sestane z notranjim ministrom volkom Okrutnežem. Ne da bi o tem obvestila guvernerja Smrdca in živalsko skupščino, se dogovorita za tajno akcijo z imenom »Porezana krila«. Bistvo akcije je strog nadzor nad Vanjo in njenimi (tudi morebitnimi) somišljeniki, ostra časopisna kampanja proti njim, ter na koncu odvzem prostosti — pa če bodo krivi ali ne. V naslednjih mesecih je Hosta, še posebej okoli drevesnih panjev, polna podlasic, ki jih vodi šef obveščevalne službe lisjak Vohljač. Podlasice se po trehuhih plazijo za čebelami, v cvetje, panje, na drevesa in celo v javna stranišča nastavljajo skrite mikrofone ter snemajo vsak čebelji pogovor.

Vsem naporom navkljub podlasice ne odkrijejo ničesar takega, da bi Vanjo in njegove privržence lahko strpali v zapor, z njimi pa njihove ideje, ki so nevarne Jakiju in njegovi kompaniji, pa seveda ostalim prebivalcem Hoste, ki bi lahko s čebeljim uporom ostali brez svojega deleža medu. Vseeno lepega dne Vanja in tri njene prijateljice izginejo. Šele po nekaj dneh Hostesga objavi v črni kroniki novičko, s

katero minister Okrutnež seznanja bralce, da so takrat in takrat zaprli čebelo Vanjo in tri njene pajdaše, ki so jih organi zalotili medtem, ko so urinirali po doprsem kipu obrambnega ministra Jakija. Čebelja javnost nezadovoljna čaka napovedani sodni proces proti čebelam, ki so hoteli narediti za svojo skupnost nekaj dobrega. Režiserja sodnega procesa sta seveda Jaki in Okrutnež, izvršitelji pa njuni najbolj vdani zaupniki. Vanja in prijateljice (javnost je seveda s procesa izključena) ne morejo dokazati, da so bili v času domnevnega uriniranja po ministrovem doprsem kipu na proslavi rojstnega dneva guvernerja Smrdca čisto na drugem koncu Hoste. Sodniki odmerijo vsem štirim nepokornežem dolge zaporne kazni. S tem pa seveda prištrijejo krila tudi ostalim čebelam — v imenu pravice in varnosti Hoste, se razume.

Tudi na Šumnikovi domačiji v tem času življenje ni povsem vsakdanje. Iz glavnega mesta prihajajo čudne novice o notranjem sovražniku, ki je začel organizirano počez in počez udrihati po vojski. Radio in časopisi so polni vesti o fantih, ki nasprotujejo vmešavanju vojaških oblasti v civilno življenje. Šumnikovi se sicer nikoli niso kdo ve koliko ukvarjali s politiko, toda zadnji dogodki vznemirjajo tudi njih.

Se celo stari ata Franc, ki se vedno rad pohvali kako sta se skupaj z generalom Maistrom branila sever republike, si v zadregi viha sive brke, ko ga vnuček Tonček nedolžno vpraša: »Ata, kako je sedaj to — a smo mi zaradi vojakov, ali so vojaki zaradi nas?«.

Rekoč, da se bosta o tem pogovorila zvečer, stari ata obleče suknjič in mračnega pogleda odhiti v gostilno na premislah. Tonček seveda ni zadovoljen, zato postavi isto vprašanje mami Rozaliji, ki ravno brklja po kuhinji. »Veš kaj Tonček, jaz nisem zadosti pametna za te stvari. Oni tam zgoraj že vedo kaj delajo. Ampak takšnih mladih fantov je pa res škoda, rajši bi počeli kaj drugega, pa bi imeli mir...« zavzdihne Rozalija bolj sebi kot sinu in se skloni nad mizo. Tonček čuti, da se mu odrasli izmikajo, a vendarle poskusi še pri očetu, kate-rega edini bog je, kot že vemo — delo. Dlje od poskusa Tonček ni prišel, le še enkrat je poslušal pridigo o tem, da naj bi vsi skupaj več delali, ne pa čekali...

Do večera ujame Tonček za pogovor le še brata Franca (sestra Nina, ki si sicer zanj vedno vzame največ časa, je namreč že začela z novim šolskim letom) in mu zastavi natančno isto vprašanje. »Takole je to«, pravi Franci, »vedno so eni na oblasti, drugi pa niso na oblasti. In tisti, ki so na oblasti se trudijo, da bi tam ostali, ker se počutijo v redu. Kakor hitro pa se najde nekdo, ki mu ni vseeno, da lahko tisti na oblasti počnejo kar hočejo, je potrebno narediti red. Če ne drugače, pa z vojsko in policijo. Tudi, če je to v socializmu.« Tonček bratu verjame, a pravga odgovora na vprašanje, še nima. To varišica v šoli stalno govori o tem, da moramo imeti močno vojsko, da se bo branila pred napadalci. Toda napadalci vendar pridejo od drugod, zakaj potem naši vojaki zapirajo nas. Ali samo zato, kot pravi brat, ker je nekaterim lepo na oblasti in si je ne pustijo vzeti.

Ko se zvečer iz gostilne vrne nekolikanj opotekajo stari ata, mu Tonček razkrije svoje misli. Ne ve, da je tudi stari ata ves popoldan v gostilni tuhtal o njegovem vprašanju. Možak še sedaj ne ve odgovora, sluti le, da je pravzaprav vse kar človek počne v življenju samo predjem nečesa kar dolgujemo gospe Smrti in iz izkušenj starega človeka ve, da nobene oblasti še nikoli niso rešili natpani zaporu.

*Prihodnjič: V trdo kuhana jajčka

Moja stiska

Rojena sem 30. 7. 1954, zaposlena v Gorenju TOZD ZHT od leta 1983. Rodila sem se z defektnimi rokami in nogami — po 6 prstov. Zaradi tega imam težave, ker sem izpostavljena pritisku posmehovanja. Stanujem kot podnajemnica, vendar me povsod zaničujejo. Na listi za solidarnostno stanovanje sem šle na 30. mestu. Ne morem tako živeti! Včasih mislim na samomor. Ponoči ne morem spati tako me bolijo noge. Dvakrat sem že bila operirana. Zime se kar bojim, ker vem, da bo takrat še huje. Kako vesela bi bila, če bi dobila svoje stanovanje, ker bi se zavedala, da je to moje in bi se tudi pritiski zasmehovanja prenehali.

Stana Spasojević

KS Franca Leskoška Luke — Pesje**Precej dela tudi v prihodnje**

V krajevni skupnosti Franca Leskoška-Luke Pesje so v letošnjem letu opravili precej dela, predvsem veliko so ga namenili kabelski televiziji. Uradno so jo odprli julija letos ob prazniku krajevnih skupnosti. Sicer pa je nekaj več o tem povedal predsednik skupščine te krajevnih skupnosti Tone Hladin. »Izgradnja kabelske televizije je velik dosežek, ki smo ga zelo veselili. Da smo uspeli, smo morali v krajevni skupnosti vse aktivnosti usmeriti prav v to nalogo.«

Kaj je ob vsem tem še ostalo odprto in boste morali opraviti v prihodnje?

»Ostalo pravzaprav ni nič odprtega, razen kabelskega televizijskega sistema v naselju Podgorje, ki ga zaradi objektivnih razlogov nismo mogli zgraditi. Nismo se mogli dogovoriti (Gorenje in PTT) ali lahko kabel potegnemo po zraku, ali ga moramo pod zemljo, zato ni bila pravočasno pripravljena projektna dokumentacija. Nadaljevanje teh del je prvenstvena naloga gradbenega odbora. Nobenih razlogov ni, da ta odbor ne bi bil uspešen tudi pri akciji v Podgorju. Pri tem je treba poudariti, da

smo se pri financiranju kabelske TV za Podgorje odločili, za solidarnostno udeležbo krajanov, saj vsi pokrivamo enak delež, ne glede na razvejanost sistema. To moramo opraviti še letos, najkasneje pa v prvih dneh prihodnjega. Prav tako moramo v Podgorju urediti plaz, ki je zaprl cesto, cesto do Enclovega vrha in cesto mimo Camleka pri pokopališču. S tem bo tudi uresničen program samoprispevka, ki smo ga sprejeli za to obdobje v naši krajevni skupnosti.«

Tudi v prihodnjem letu prebivalci krajevnih skupnosti Franca Leskoška-Luke torej ne bodo stali križem rok. Kar precej pomembnih nalog jih čaka. To je izgradnja nadomestnega otroškega igrišča in oblikovanje celovitega rekreacijskega centra, za katerega sedaj na zavodu za urbanizem pripravljajo načrt. Središče bodo gradili več let. Stalna naloga je še naprej varstvo okolja in uresničevanje sklepov, ki so jih sprejeli skupaj z rudnikom. Na tem področju čakajo na dokumentacijo, ki bo pokazala razloge razpoka na stanovanjskih hišah, pa tudi strokovno rešitev, kako te razpoke sanirati. To do-

kumentacijo je naročil Rudnik lignita REK Franc Leskošek Luka.

»Čeprav vsako leto ugotavljamo, da se še vedno ukvarjamo s komunalnimi deli, vendarle menim, da v našo krajevno skup-

nost prihaja obdobje, ko bomo s tem počasi zaključili in se bolj posvetili kulturni in družbeni dejavnosti. Zato si močno prizadevamo, da bi oživili Delavsko prosvetno društvo Svoboda, nikakor pa nam doslej ni uspelo oživiti tudi dela osnovne organizacije ZSMS, čeprav ne moremo reči, da mladinci ne delajo. Več bi moral delati tudi potrošniški svet, saj je v zadnjem času vse več pripomb, ki bi jih ta svet moral razreševati,« dodaja Tone Hladin.

B. Mugerle

Krajevna skupnost Ljubno**Velike pridobitve zadnjih let**

V krajevni skupnosti Ljubno so bili v zadnjih letih zares delavni in pridni. Vseh manjših in večjih uspehov ne kaže naštevati, so pa za celotno krajevno skupnost izredno pomembni. Omeniti seveda velja posodobljeno cesto v Rastke, obnovo prosvetnega doma in izgradnjo mrliške vežice. Cesto v Rastke so namenu izročili že pred časom, obnova dvorane v prosvetnem domu pa je v polnem teku. Dela napredujejo in so tako daleč, da so v njej že možne kinopredstave, kaj kmalu pa bo dom z dvorano dobil končno in željeno podobo.

Gradnja mrliške vežice se je vlekla nekaj let, ne glede na vse težave pa so naloge le uspešno opravili. Sprva so načrtovali, da bo vežica dograjena in opremljena že letošnjega maja, vendar se je zataknilo pri izvajalcih notranjih del in dobavitelju potrebne opreme. V oktobru so opravili tudi to in vežica je zgrajena in opremljena. Novo pridobitev si bodo lahko krajanje ogledali v nedeljo, 30. oktobra. S pomočjo predstavnikov krajevnih skupnosti se bodo lahko seznanili z napori pri njeni izgradnji in z dosežki svoje solidarnosti, dela in prispevkov. Nalog je razumljivo še veliko in na Ljubnem pričakujejo, da bodo tako in še bolj uspešni tudi v prihodnje.

j. p.

Plaz ogroža cesto v Podgorju

Mrliška vežica na Ljubnem je končno zgrajena in opremljena

Velenjski gasilci in solidarnost**Krajanom Hrašenskega vrha podarili gasilsko vozilo**

»Nagelj solidarnosti« bi lahko že večkrat podarili članom gasilskih društev, za dejanje velenjskih gasilcev, ki bo gotovo odmevno v vsem slovenskem prostoru, pa bi zaslužili člani gasilskega društva Titovo Velenje še posebno zahvalo. V soboto, 22. oktobra, v mesecu požarne varnosti, so v kraju Hrašenski vrh pri Radencih, podarili gasilsko orodno vozilo TAM 2001.

Presrečni gasilci in drugi krajanje, ki so se ob tem dogodku zbrali pri gasilskem domu, so velenjsko delegacijo pristrčno sprejeli in se zadržali z njo v družabnem vzdušju ves dan. Kakšnih petdeset članov gasilskega društva si še dolgo ne bi moglo nabaviti prepotrebne vozila, a kot na dlani je bilo, da ga nujno potrebujejo.

Medtem ko so velenjski gasilci kupili novo vozilo za denar, ki so ga zaslužili z organizacijo in uspešno izvedbo gasilske tombole, so sklenili, da staro, a še vedno dobro ohranjeno vozilo, zapajo komu drugemu, ki ga bo s pridom uporabljal. In še preden so o svoji ideji bolj resno razmi-

slili, se je slučajno porodila želja, da bi avto podarili krajanom v občini Gornja Radgona, na področju, kjer so v glavnem kmetijska poslopja, denarja za opremo pa ima vaško društvo vedno premalo. Solidarnostni potezi lahko le pritrdimo, saj živimo v času, ko bi si naj ljudje med seboj čim bolj pomagali, sklepali prijateljske ter gojili bratstvo in enotnost med različnimi ljudmi in kraji.

Ko so velenjski pripeljali okrašen avtomobil v Hrašenski vrh, vasico na manjši razgibani vzpetini v občini Gornja Radgona, so jih zbrani gasilci pričakali ganjeni in veseli. Med pozdravom in prevzemom vozila so spregovorili predstavniki obeh

društev, ključne vozila pa sta predala novim lastnikom predsednik GD Titovo Velenje Karli Majdak in poveljnik Franc Pečnik. Slavko Stefanec, predsed-

nik GD Hrašenski vrh pa je odločno zatrdil, da bodo avto skrbno negovali in uporabljali za gasilske namene.

Jože Miklavc

Dom na Slemenu**Dobra hrana in domači čaji**

Andrejev dom na Slemenu leži med Smrekovcem in Uršljo goro, na meji treh občin — Slovenj Gradca, Raven na Koroškem in Velenja, na nadmorski višini 1096 metrov. Tod vodijo tudi planinske poti — evropska pešpot ter Slovenska, Koroška in Saleška transverzala. Najpogostejši gostje Andrejevega doma so zato planinci, med katerimi pa je tudi veliko prehodnih gostov. Pozimi je večji obisk predvsem zaradi šole v naravi in zaradi manjšega smučišča.

»V domu je 75 skupnih ležišč, od tega 25 v boljših sobah. Natenkrat lahko obišče dom blizu petdeset gostov, pozimi pa lahko sprejmemo tudi skupino do sto ljudi. Gostom nudimo predvsem hrano, ki jo pripravljamo po starih, domačih receptih, brez začimb in koncentratov. Poleg rezke in pečenke lahko naši gostje dobijo tudi druge jedi, recimo polnjene paprike, golaž, ajdove žgance in drugo, pač po želji gostov. Pretežno pa so to domače jedi,« pravi Marjan Kogelnik, ki je že enajst let z ženo na tem domu.

Dom pa je daleč naokoli znan tudi zaradi domačih čajev. »Teh ne kupujemo v trgovini, temveč jih nabiramo tod okoli. Iz cvetja in zdravilnih zelišč pripravljamo razne čajne napitke,« razlaga Kogelnik.

Dom na Slemenu upravlja Tovarna usnja Šoštanj. Njihovi načrti so razširiti smučišče, če pa bo denarja dovolj, bodo postavili tudi novo smučarsko vlečnico. Če bo zima malo zamujala in bo vreme ugodno, bodo dela opravili še letos, če ne, pa prihodnje leto. Sicer pa vsako leto smučišče in dom obnavljajo.

Dom na Slemenu je odprt skozi vse leto, vsak dan, razen ob torkih. Če pa so gostje naprej najavili, ga odprejo tudi na ta dan. Za nekaj časa ga zapro samo spomladi in pozno jeseni, ko skrbniki greste na dopust. V Andrejevem domu vse goste vedno lepo sprejmejo, oskrbnik in njegova žena se trudita, da bi ustregla vsem njihovim zahtevam. In v tem tudi uspevata.

B. Mugerle

Požarna varnost v Nami**Preventiva varuje premoženje**

V oktobru, mesecu požarne varnosti, so velenjski gasilci tudi letos izvedli več najrazličnejših aktivnosti. Največ svoje pozornosti so namenili šolski mladini, krajanom in delavcem v družbenem delu. Ob predavanjih in prikazovanju delovanja gasilskih sredstev so gasilci opravili še preglede gasilnih aparatov, hidrantnega omrežja in druge naloge. Vsekakor so aktivnosti v mesecu požarne varnosti potekale v vseh gasilskih društvih velenjske občine.

Da bi bolje spoznali organiziranost požarne varnosti v delovnih organizacijah, smo se odločili, da tudi to področje pobliže predstavimo. Odločili smo se za ljubljansko Namo — Veleblagovnico v Titovem Velenju. Razlog je preprost, v Nami imajo požarno varnost dobro organizirano. Podrobno imajo izdelan protipožarni načrt, razpolagajo s potrebnimi gasilskimi sredstvi, imajo hidrantno omrežje, alarmno napravo in še kaj. Ob tem največ pozornosti namenijo v tem kolektivu usposabljanju delavcev za požarno varnost.

»Usposabljanje delavcev velenjske Name poteka praktično skozi vse leto. Skupaj z občinsko gasilsko zvezo Velenje vsako leto za vse zaposlene organiziramo več gasilskih predavanj, s katerimi delavce seznanjamo in učimo ravnanja v primeru požara. V naši delovni organizaciji imamo tudi referenta za požarno varnost, ki skrbi, da je to področje v vseh naših tozidih dosledno urejeno. Sicer imamo v velenjski Veleblagovnici tri posebej izurjene ljudi, ki so opravili 50 — urni gasilski tečaj in so usposobljeni ukrepati v vsakem primeru. Poleg tega imamo še gasilsko enoto s štiri-desetimi člani, ki obvladajo veliko znanja s področja požarne varnosti. V primeru požara znajo ravnati z gasilnimi sredstvi ter pravočasno in brez panike ukrepati. Pomembno seveda je, da so člani enote razporejeni po vseh naših oddelkih. Tudi praktične-

Ivan Naveršnik: »Brez usposabljanja si požarne varnosti ne moremo predstavljati

mu usposabljanju posvečamo precejšnjo pozornost. Tako skupaj z občinsko zvezo organiziramo prikaz delovanja gasilskih sredstev, vsak pa lahko preizkusi tudi sam. To je zelo pomembno, saj lahko z neznanjem in nepravilnim ravnanjem naredimo več škode kot koristi. Naj dodam, da se vsi zaposleni, čeprav smo pretežno ženski kolektiv, še kako zavedamo potrebe po takšnem usposabljanju, zato obisk na predavanjih ni nikoli vprašljiv,« nam je pripovedoval vodja gasilske enote velenjske Name Ivan Naveršnik.

V Veleblagovnici je prepovedano kaditi v vseh oddelkih, razen v restavraciji in bifeju. Tu in tam se le zgodi, da kdo pozabi ugasniti cigareto preden vstopi na oddelok. Takšnega nemudoma opozorijo, naj cigareto ugasne, kajti vsaka nepazljivost je lahko usodna, celo katastrofalna. Seveda si v Nami iskreno želijo, da bi tudi obiskovalci pomagali pri prizadevanjih vseh, ki so v tem kolektivu odgovorni za požarno varnost, in sicer tako, da jih sproti opozarjajo na nepravilnosti, oziroma kršenje požarnovarnostnih predpisov.

B. Mugerle

SREČANJE**Ivanka Rabič**

»V Šoštanj sem prišla pred šestindvajsetimi leti. Takoj sem ga sprejela za svoje mesto, saj je bil to kraj, v katerem so se ljudje med sabo poznali. Bili so prijatelji, z dobrimi medsebojskimi odnosi. In varovati otroke takšnih ljudi, je zares pravi užitek,« pravi Ivanka Rabič, ravnateljica šoštanjskega vrta, letošnja dobitnica (poleg Majde Gaberšek), najvišjega priznanja občinske izobraževalne skupnosti — Šilihove plakete.

»Čeprav so se navade ljudi v teh letih močno spremenile, saj živimo bolj individualno, bolj smo zaprti sami vase, se zame v Šoštanj ni veliko spremenilo. Še vedno imam tu ogromno znanecv, ogromno prijateljev. Mnoge sem spremljala od tistih dni, ko sem jih spoznala v vrtu, pa vse do danes, ko že sami vodijo svoje otroke, k

nam. Vedno si vzamem čas, da izmenjam besedo ali dve z njimi. Takšna srečanja me osrečujejo, bogatijo mojo osebnost.«

Ivanka Rabič je bila med prvimi absolventkami vzgojiteljske šole. Razporedili so jih po vsej Sloveniji z nalogo, da poleg varovanja in vzgoje otrok, poskrbijo tudi za izobraževanje vseh »vzgojiteljic«, ki niso imele potrebne izobrazbe. To svojo nalogo je uspešno opravljala deset let v Mariboru, nato pa jo je pot zanesla v naglo razvijajočo Saleško dolino, kjer je pred šestindvajsetimi leti prevzela mesto ravnateljice šoštanjskega vrta, ki ga še vedno opravlja. »Takrat je imel vrtec le tri oddelke,« se spominja Ivanka. »Zavedali smo se vse večjih potreb po varstvu, zavedali pa smo se tudi pomembnosti predšolske vzgoje in tako dose-

gli najprej razširitev šoštanjskega vrta na šest oddelkov. Za tem smo odprli še enoto v Topolšici in malo kasneje tudi v Šmartnem ob Paki, kjer smo zgradili pred tremi leti nov sodoben vrtec. »Tako ima danes naš zavod 18 oddelkov v štirih enotah.«

Seveda ima veliko zaslug za takšno širitev vrta ravno Ivanka, ki je veliko naredila tudi na področju kvalitetnejšega vzgojiteljskega dela. Po njeni zaslugi so na šoštanjskem področju, med prvimi v Sloveniji vključili vse otroke v celodnevno pravo na šolo. Ti začetki so bili težki, Ivanka pa celoletne priprave ni le organizirala, ampak je oddelke v oddaljenih krajevnih skupnostih tudi sama vodila. Ob vsem tem se je aktivno vključevala v prizadevanja za razvoj družbenega varstva in

vzgoje predšolskih otrok v širšem okolju, ustvarjalno pa dela tudi v strokovnih organih s tega področja v regiji in republiki.

Ivanka je veliko naredila, da je postal šoštanjski vzgojnovarstveni zavod center predšolske vzgoje v kraju. Oživila in nekaj časa tudi uspešno vodila je društvo prijateljev mladine, ki

je prevzel skrb za tiste otroke, ki vrtec niso obiskovali in seveda za šolske otroke.

»Pogoj dela so se v teh letih močno spremenili. Pa vseeno mislim, da so naši današnji otroci nekako prikrajšani za tisto pristno toplino, ki je izžarevala iz ljudi v obdobju, ko smo vrtec šele ustanavljali. Način življenja je bil drugačen. Bolj smo znali prisluhniti drug drugemu, bolj smo vse to znali tudi prenašati na otroke. V vrtcu je tista neposredna človeška toplota še kako pomembna, po moje prav toliko kot samo strokovno delo. Te topline pa so današnji otroci mnogokrat prikrajšani in to na žalost tako doma kot v vrtcu.

Vedno znova ugotavljam, da je moja generacija tista, ki je živel v najlepšem času. Po eni strani me to veseli, po drugi pa žalosti, saj je hudo, da vsega tega nismo znali ohraniti za naslednje generacije,« je sklenila pogovor Ivanka Rabič.

(mz)

Občina Mozirje**Hude posledice suše**

Znani so dokončni podatki o škodi, ki jo je povzročila suša v poletnih mesecih v moziški občini. Predvsem je seveda prizadelo kmetijstvo, kjer se bodo posledice poznale še dolgo, ne glede na trenutno ocenjeno škodo. Zlasti občutne bodo seveda na področju živinoreje.

Skupna škoda je ocenjena na 2,6 milijarde dinarjev, od tega je škoda v družbenem sektorju za 490 milijonov, v zasebnem pa za 2,1 milijarde. Ocenjena škoda pomeni 6 odstotkov družbenega proizvoda občine Mozirje, ob tem pa kar 41 odstotkov družbenega proizvoda kmetijstva Gornje Savinjske doline. Za ublažitev posledic in predvsem z namenom ohranitve staleža osnovne črede so iz različnih virov zbrali sredstva za pomoč in regresiranje pri nakupu krme, zlasti koruze.

j. p.

Občinska pionirska konferenca

Zmanjkuje denarja za interesne dejavnosti

V začetku prejšnjega tedna so se zbrale delegacije vseh pionirskih odredov občine Velenje na občinski pionirski konferenci. Ocenili so opravljeno delo v preteklem šolskem letu, govorili o trenutnih težavah, načrtali pa so tudi nadaljnje naloge.

Pionirska organizacija je prav gotovo ena najbolj delovnih. To dokazujejo obsežna in bogata poročila o opravljenem delu. Pionirji sodelujejo v številnih akcijah, mnogo jih organizirajo tudi sami, delovni pa so tudi v interesnih dejavnostih, ki so prav v vseh solah v občini močno razvijane.

Prav njim so namenili na konferenci veliko pozornosti. Njihov

obseg in tudi vsebina sta močno ogroženi. Čeprav je bilo potrebno za njihovo uresničevanje malo denarja, tega v zadnjem času zmanjkuje. S tem se pionirji nikakor ne morejo sprijazniti in prav imajo! V teh dejavnostih namreč zadovoljujejo svoje interese, se dodatno izobražujejo, zapolnjujejo prosti čas... »Zdaj smo prišli že tako daleč,« je dejal eden izmed njih, »da si moramo še papir, na katerega pišemo kontrolne naloge kupovati sami.« Opozorili pa so tudi na slabo opremljenost učilnic, neustrezne učne pripomočke...

Z zelo kvalitativno pripravljeno konferenco so pionirji dokazali, da so dobri samoupravljalci. Nji-

hove razprave so bile vsebinsko bogate in za vzor bi lahko bile marsikakšnemu sestanku drugih organizacij.

Na konferenci so podelili tudi priznanja najuspešnejšim pionirskim odredom v akciji Jugoslovanskih pionirskih iger. I. nagrado (diplome) so iz občine Velenje prejeli pionirji šol Veljka Vlahoviča, Bratov Letonje in Stiri-najste divizije, drugo nagrado (priznanje) Mihe Pintarja Tole-da, Gustava Šiliha, Antona Aškerca, Bratov Mravljakov in Pake, pohvali pa Pesje in Škale.

(mz)

Z Dragico Kovač ob dnevu varčevanja

»Treba je delati tako, da smo zadovoljni vsi«

Za bežen klepet z Dragico Kovač se nismo odločili zgolj slučajno. Izbrali smo jo med toliko in toliko obrazi na drugi strani bančnega okenca zaradi njenega zavzetega dela, nje same, pa tudi zaradi 31. oktobra, dneva varčevanja. Kdor večkrat obišče ek-spozituro Ljubljanske banke v Nami in Titovem Velenju, bo naši odločitvi zagotovo prikladal.

Že več kot 10 let sta Dragicina zvesta »spremljevalca« denar in stranka. S prvim se srečuje ne samo kot potrošnik, ampak tudi kot blagajnik likvidator, z drugim pa vsak delavnik od 7. do 13. ali od 13. do 19. ure. Začela je na »šaleški«, nadaljevala na »rudarski«, pred letom dni pa je sedla na blagajniški stolček v ek-spozituri Ljubljanske banke, Temeljne banke Velenje in ljubljanski Nami. In kaj pravi o svojih zvestih »spremljevalcih«: »Papirji danes marsikaj uredijo, denar skoraj vse. Zato ni čudno, da pravimo: denar sveta vladar. Kadar koli primem za šop bankovcev — tanjših, debelejših, kovinskih, več ali manj vrednih — mora biti zbranost na prvem mestu. Tu napake skorajda ne sme biti. Vse preveč redki, da ne rečem pozabljeni, so namreč takšni dogodki, da bi stranka prinesla morebiti kakšen pomotoma preveč izplačan dinar nazaj. Obratno pa, oh in sploh.«

Ta oh in sploh je nato dopol-

Dragica Kovač: »Mi moramo biti do vsake stranke dosledni, te pa do nas niso preveč. Sploh trd oreh je preverjanje lastništva. To pa ni v korist nam uslužbenkam, ampak strankam samim.«

njevala zdaj s to, drugič drugo ugotovitvijo. Kamorkoli se obrne, karkoli počne, vedno je z njo stranka: pri plogu, dvigu — najzahtevnejšem opravilu, vezavi zneska za določen čas, pri plačevanju položnic, menjavi deviz. »Kolikar je delo blagajnika-likvidatorja nadve pestro, raznoliko in seveda zahtevno, toliko težje je, ker moraš sodelovati z ljudmi. Treba je vedno prislunhiti zahtevam in željam nekoga na

drugi strani bančnega okenca. Naj si bo ta takšna ali drugačna. Stranka ima vedno svoj prav je za nas sveto pravilo. Trudim se rešiti vsako zadevo v obojestransko zadovoljstvo čimprej in čimbolje.«

Očitno ji gre štetje bankovcev in vse, kar sodi k delu z ljudmi, dobro od rok. Kako drugače bi lahko vztrajala v poklicu že toliko časa in govorila, zaenkrat ne razmišlja o drugem delovnem mestu. »Vsak poklic ima svoje slabe in dobre stvari. Tako tudi moj.« je bil njen izgovor.

Če je potožila, da morajo s strankami vse bolj delati »v ro-kavicah«, pa to, kako se je povečal obseg dela, na drugi strani ni mogla skriti zadovoljstva o modernizaciji. Terminali so za bančnike velika pridobitev. Za stranke: večasih bolj, zopet drugič ne, sploh kadar so linije obremenjene. V veliko pomoč pa je blagajnikom tudi stroj za štetje gotovine.

Denar in stranka sta se vseskozi prepletala v Dragicinem pogovoru, in tudi mi nismo mogli, da je ne bi pobarali o 31. oktobru, dnevu varčevanja. »Ja, večasih se je ti dan veliko bolj pomenil kot se danes. Več hranilnikov smo izpraznili takrat. No, tudi sedaj ne gre povsem neopazen mimo. Res pa je, da prihajajo časi, ko ljudje manj varčujejo in več »zapravljajo« za najnужnejše stvari, ker jih v to silijo razmere.« je sklenila pogovor Dragica Kovač.

(tap)

Nagrajena literarna dela medšolskega tekmovanja likovnih in literarnih del šolskih hranilnic

KAKO VARČUJEMO?

Kolesa vrte se, števec hiti,

preljubi konjiček, kako žejen si ti.

Staro in mlado s kolesom na pot, da pri našem konjičku zmanjšamo ropot.

Naše noge nas daleč neso, tako si krepimo zdravje — telo.

Klementina TRATNIK, OŠ Nova Štifta

VARČUJEM,

ker skačem od stikala do stikala, da bi se električni števec manj vrtil in planov ne prehitel.

VARČUJEŠ,

ker kar naprej sitnariš: »Zapri pipo in tuš.«

VARČUJE,

ker ne raztrga in ne umaže hlač, puloverjev in bluz.

VARČUJEMO,

ker skrbno pripravimo hrano in zato se ne zgodi, da bi šlo kaj v smet.

VARČUJETE

s časom tako, da ga je dovolj za delo in zabavo ter za rekreacijo zdravo.

VARČUJEJO

opeko, cement in beton, da jim bo na koncu ostalo še za telefon.

Pogača in palača bosta resničnost postali,

če bomo vsi varčevali:

jaz, ti, on,

mi, vi, oni.

Tjaša HUDARIN,

OŠ Veljka Vlahoviča

Titovo Velenje

Lepa gobja bera

Niko Vodlan iz ulice Veljka Vlahoviča v Titovem Velenju je že nekaj let vnet, še bolj strasten gobar. Praznih rok se iz gozda doslej še ni nikoli vrnil. Toda, v vseh letih vnetega gobarjenja pa tudi ni imel takšne sreče kot jo je imel prejšnji teden.

»Pri vračanju domov sem zgrešil pot in prav naključju se moram zahvaliti za tele štiri prave gobane ajdovce, težke od 700 gramov do kilograma. Našel sem še večje, toda drugi niso bili več

90 let Uršule Kurmanšek

V Gavcah, na obrobju krajevnih skupnosti Šmartno ob Paki, živi Uršula Kurmanšek, ki je prejšnji teden proslavila 90. rojstni dan. Ob tej priložnosti smo jo obiskali, z njo malo poklepali nekaj njenih spominov.

Njeno življenje — nič posebnega, bi lahko zapisali: težka mladost, dve vojni vi-hri, ena grozovitejša od druge — skrb za tri lačna usta, skromna moževa pla-ča in delo ter znova delo na poljih večjih kmetov. »V službo nisem hodila, ker delovnih mest takrat ni bilo. Pa tudi tri otroke sem morala vzgajati in zanje skrbeti. Zato sem hodila v »taverhe« h kmetom. Kar 30 let sem »služila« pri najbližnjem: Ah, kaj prida mi ni šlo, tako slabo pa spet ne. Lačna nisem bila nikoli,

Enologinja svetuje

Sladkanje mošta

Vinska trta je rastlina sonca in zato najbolje uspeva v Sredozemlju od koder tudi izhaja. Gojimo jo tudi v severnejših krajih in na višjih legah. V teh krajih pa v mnogih letih, ko je premalo to-ploste in svet-

lobe, grozdje slabo dozori.

Na dozorevanje vpliva vrsta faktorjev, kot so: naprava nasada, vzgojna oblika, obremenjenost, gnojenje... Količina sladkorja je odvisna tudi od sorte vinske trte. Sorti Sauvignon in Beli pinot dosežeta pri enakih pogojih 2 — 3 % sladkorja več, kot Laški rizling in Šipon. Sladkorno stopnjo pa nam posredno zmanjšujejo tudi bolezni, predvsem gnijloba, ki nas velikokrat prisili v prezgodnjo trgat-ev.

V slabih vinskih letinah popravimo mošt z dosladkanjem. S tem dosežemo mikrobiološko stabilnost vina. Tako vino je v okusu polnejše, vsebuje več alkohola, glicerina in nekaterih drugih snovi, ki ugodno vplivajo na organoleptične lastnosti vina. Vino z manj kot 10 vol% alkohola rade napadejo glivice kana. Na površini vina se razmnožijo te glivice v obliki bele prevleke, ki počasi prodira v notranjost in tako vino hitro izgublja na kvaliteti. Vina z več kot 11 vol% alkohola so popolnoma varna pred to nadlogo.

Kdaj, koliko in kako sladkamo je seveda odvisno od vsebnosti sladkorja v moštu. Če hočemo zvišati sladkor za 1 % moramo dodati 1,25 kg sladkorja na 100 lit mošta. Izmerili smo 15 % sladkorja v moštu. Želimo pa imeti vino z 10,8 vol % alkohola. Za tako vino moramo naš mošt dosladkati do 18 % sladkorja. Če % sladkorja množimo z 0,6 dobimo stopnjo alkohola v bodočem vinu. Torej sladkor moramo povečati iz 15 na 18 % — to je za 3 % (3 x 1,25 kg) = 3,75 kg sladkorja na hl. Kadar je potrebno večje dosladkanje to stori-mo v dveh ali treh fazah. Si-cer pa naša vinska zakonodaja predpisuje za vsako sorto posebej maksimalne dovoljene količine sladkorja za popraviljanje mošta.

Pri merjenju z Oechsle-jevo mostno tehniko najprej spremenimo Oe' v odstotke po formuli: % sladkorja = (Oe' : 4) — 3. Primer: mošt ima 80 Oe' = (80 : 4) — 3 = 17 % sladkorja.

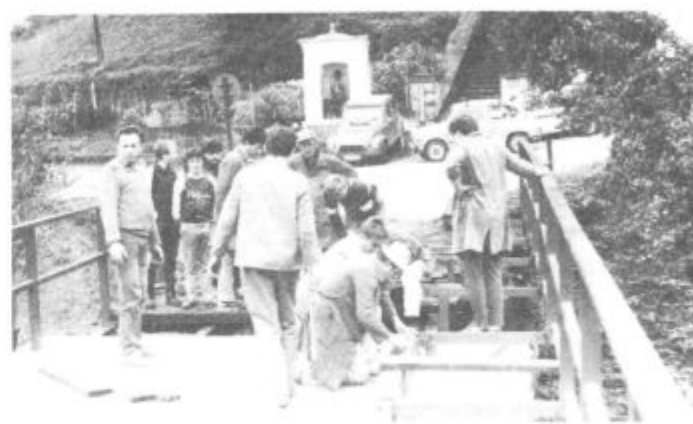
Mošt sladkamo tako, da sladkor raztopimo v moštu, ki ga lahko nekoliko segreje-mo. Sladkamo po razsluzenju v fazi vrenja. Če dosladkamo proti koncu vrenja, se le to lahko ustavi in vino ostane sladko in s tem ustvarimo ugodne pogoje za razvoj mlečnokislinskih bakterij, ki nam razgradijo jabolčno kislino v mlečno — nastane mlečni cik.

Veronika Krumpačnik, dipl. ing. agr.

uporabni,« je ves zadovoljen in navdušen pripovedoval. In kje je njihovo »skrivališče«, nas je zanimalo. Pa je bil Niko tako vesel, da nam je izdal še prostor, kjer jih je našel: »Zakaj bi vedel le sam. Če ima kdo srečo, naj jih išče na poti proti Črnovi.«

Kakšna usoda bo doletela štiri ajdovce, Niko ni vedel. Prepustil jih je ženini iznajdljivosti in kuharski spretnosti.

(foto: j. p.)

Med vinogradniki Furlanije

Šest narodov v Vidmu na seminarju, katerega pobudnik je bil AFRI

Tokrat je kultura vina združevala partnerske mesta. V septembru se je na pobudo Furlanske zveze za izmenjavo kulturnih mnenj (AFRI) v Vidmu odvijal seminar o pridelovanju vina in kulturi pitja, na katerem so prisostvovali predstavniki šestih evropskih držav oz. partnerskih mest: Titovo Velenje — Jugoslavija, Esslingen — ZRN, Vienne — Francija, Schiedam — Nizozemska, Norrköping — Švedska, in Madrid — Španija. Turistična zveza občine Velenje je poslala tri predstavnike, ki delujejo na področju vinarstva in turizma.

V Lionelovi dvorani v mestni hiši nas je sprejel občinski sekretar za kulturo Guido Barbina in Aldo Arnis — sekretar za ekolo-gijo. V pozdravnem govoru je Barbina izrazil zadovoljstvo zaradi realizacije programa zveze, ki jo je občina pooblastila za razvijanje odnosov s partnerskimi mesti. Prvič po mnogih letih je namreč ena sama iniciativa v Vidmu združila vsa ta mesta.

Barbina je govoril o tridesetlet-nih izkušnjah Vidma na področju partnerstva, ki so mestu leta 1972 prinesli nagrado evropske skupnosti »EVROPA«. Potem se je ustavil pri temi iz programa: »Vinogradništvo in kultura vina v Furlaniji« V zvezi s tem je poudaril velik pomen vinogradništva in vina v kulturi in tradiciji Furlanije in dodal, da pomeni poznavanje tega aspekta, tudi boljše razumevanje Furlanov. Za razvoj Evrope je, zaključil, se je potrebno spoznati in dobro je s

tem začeti takoj, tudi preko pre-prostih pa vendar pomembnih stvari kot je ta seminar.

Na seminarju smo poslušali predavanja o pridelavi vin v Furlaniji, ter slišali veliko zanimivih podatkov. Furlanija proizvede 2 % celotne italijanske proizvodnje vin. Večina je kvalitetnih vin.

Tu so klimatski in talni pogoji izredno ugodni in prav zato proizvodnja še narašča. Imajo okrog 33.000 družinskih farm, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in prodajo vin. Proizvajajo 921 vrst vin, večinoma tipov. Vse vino gre na trg steklenično in to v od 0,2 do 5 lt embalaži, ki je izredno okusno opremljena. Obiskali smo hišo vina v Vidmu, kjer smo s predvajanjem diapozitivov in in poskušno vin dobili jasnej-

šo predstavo o furlanskem vinogradništvu in vinarstvu. Ogledali smo si farmo Rinascita v Spil-linbergu, kjer smo sodelovali pri trgatvi, farmo Pittaro v Rivoltu, kjer je potekal seminar o tehniki kreacije vin, vinogradniško podjetje Albazija di Corno ter pokrajinsko vinoteko La Serenissima v gradišču, kjer smo poslušali predavanje na temo zdravje in vino. Vseskozi pa nas je spremljala kulturna potrošnja vina v značilnih starih gostilnah, nekdanjih furlanskih furmanov.

Vsi udeleženci seminarja smo izvedeli in videli veliko zanimivih stvari, se med seboj spoznali in izmenjali številna mnenja, ne samo o vinu, ampak na splošno o vseh stvareh, ki zanimajo mlade ljudi.

Veronika Krumpačnik, dipl. ing. agr.

Srečanje bratstva in enotnosti v Beogradu

Ekipa Centra srednjih šol četrta

Srednja splošna vojaška šola Bratstvo in enotnost iz Beograda je pripravila v začetku tega meseca tekmovanje na temo SLO in ljudska tehnika. To je bilo že osmo tekmovanje po vrsti, učenci Centra srednjih šol iz Titovega Velenja pa so na njem nastopili že šestič.

Kot prejšnja leta tudi tokrat uspešno. V sedmih disciplinah — računalništvo, radioamaterstvo, moto tehnika, raketarstvo, fotografija, kviz na temo poznavanje večšin iz SLO in družbene samozaščite — so pokazali dobro znanje in ob koncu tekmovanja bili kot ekipa četrta. V posameznih disciplinah pa so dosegli najslabšo uvrstitev na kviz tekmovanju, kjer so bili prav tako četrta. »Za nas je tudi osvojitve tega mesta uspeh, saj se zanj nismo po-

Za uspešen nastop lep pokal

(tap)

sebej pripravljali. Udeležili smo se ga bolj zaradi njegovega srečanja z vrstniki, učenci vojaških šol,« so povedali ob vrnitvi.

Naj ob koncu povemo, da je Alena Hajtnika, Janeza Hovnika, Janeza Nagliča, Matjaža Šimna, Roka Tamšeta, Petra Vrčkovnika in Grozdana Kotnika za srečanje v Beogradu izbrala Organizaci-

ja za tehnično kulturo Slovenije. Njeni takšni odločitvi pa so botrovali njihovi dosedanjim uspehi na tem področju.

Serigrafije Apollonia Zvesta

V galeriji Kulturnega centra Ivan Napotnik bo še do 9. novembra 1988 odprta razstava grafik akademskega slikarja in grafika Zvesta Apollonia.

V razstavi, ki je na ogled, se predstavlja s serigrafijami, ki ga pravzaprav najbolj karakternost predstavljajo, saj ga uvrščamo med vodilne grafike te tehnike, ki jo je razvil do skrajne popolnosti. V klasični opredelitvi ga prištevamo h koloristom abstraktnega slikarstva. 12 serigrafij izhaja iz ciklusa Noč meduz,

URA PRAVLJIC

Obveščamo vse mlade obiskovalce knjižnice, da se bodo z 2. novembrom 1988 zopet pričele »ure pravljic« in sicer

od 16.00 do 17.00 za otroke od 4. do 7. leta starosti
od 17.00 do 18.00 za otroke od 7. do 10. leta starosti

KNJIŽNICA ŠMARTNO OB PAKI

Od novembra dalje bo knjižnica v Šmartnem ob Paki odprta vsak četrtek od 13.00 do 17.00.

Petek, 28. oktobra, ob 19.00 dom kulture Titovo Velenje — stiskarna

ŠALEŠKI KILIMANJARO

predavanje z barvnimi diapozitivi
Letos poleti je šaleška alpinistična odprava zavzela najvišji afriški vrh Kilimandžaro po posebni »šaleški poti«. Ekspedicije so se udeležili tudi člani Planinskega društva Velenje, ki pa so potovali po običajni poti. Kaj vse so člani odprave pri tem videli in doživeli, bodo skušali prikazati na diapozitivih, ki bodo gotovo zanimali vse, ki so o tej odpravi že brali v Nasem času.

DVIGNJENI ZASTOR 105

Iztrebijanje vasi

Odrasli so zares čudaki!
(Antoine de Saint-Exupéry: Mali princ)

Šaleška dolina si je zaradi odločitve, da bo tu eden največjih energetskih bazenov v Jugoslaviji, pridobila zelo slab sloves. To je namreč območje, kjer izginjajo vasi, edini kraj, ki se neprenehoma širi, pa je Velenje. Tako uspeva ustvariti videz, da je rast soci-čudeža neprestana, prav kakor trajanje revolucije.

Toda glavna nevarnost za obrobne vasi ni rast Velenja iz mesta v vlemesto, ampak v že omenjena proizvodnja energije. Med prvimi so zaradi tega bile na udaru Škale. To, da so porušili mogočno farno cerkev, je bilo za razgnete glave pravzaprav imenitno. Malo bolj nerodno je bilo, da so skozi desetletja rušili tudi šole in šole zdaj, po dolgih letih, Škalčani počasi dobivajo svoje novo vaško središče s trgovino, gasilskim domom, gostilno in šolo.

Pod udarom ugrezanja je bila za večno izbrisana vas Družmirje. O tem ni več kaj govoriti.

Porušeno in paralizirano je pol Gaberk.

Iz Prelog so se izselili vsi domačini in tam zdaj gospodarita depopirani premoga in pepela.

Dimni agresiji so izpostavljene Zavodnje in če se stvari ne bodo mogle urediti drugače, jim je bila ob neki priložnosti obljubljena razselitev... Te nujne žrtve so posledica mnenja, da je lastna energija najboljša.

Posledicam ves čas podlega tudi Pesje, Staro vaško jedro je uničeno in od vasi je ostalo le gosto naselje, ki se razteza na levem bregu Pake od gostilne Pri Hartlu, do bifeja Polanc. Zaselek oklepajo gozd na eni in cesti, železnica, Paka ter mogočno betonsko gradovje izvoznega kompleksa rudnika na drugi strani. Z zadnjim betonskim šokom so se Pesjanarji očitno že sprijaznili, saj so dobili za protitež hrupu in premogovem prahu celo vrsto pridobitev, ki bi jih drugače le težko pričakovali. Omenili bi le res imeniten spomenik revoluciji, ki je zamenjal staro, neugledno ploščo na rumeni, pusti zgradbi združnega doma, ter osemoinosemdeset dreves, ki bodo čez leta, ko bodo zrasla, uspešno obranila vas pred premogovim prahom. V uspešnost te pra-

Piše:
Peter
Rezman

šne zapore ne smemo dvomiti, saj bi se morebitni dvomljivci takoj znašli na spisku zasmehovalcev imena tovariša Tita.

Morda bo kdo od prebivalcev Pesja užaljen ker ga ne imenuje Velenčan, saj se tabla z napisom Titovo Velenje nahaja že v Prelogah. Pa tudi Pesje ni več Pesje, ampak KS Franc Leskošek Luka. Nepoučene naj še mimogrede obvestim, da se je Titovo Velenje v zadnjem času potegnilo že vse do Termoelektrarne Šostanj, kajti nova upravna zgradba rudnika (po domače se imenuje Nop) baje stoji na Partizanski cesti v Titovem Velenju!

A pustimo to hvaležno temo za drugič in se vrnimo k nesrečnim Pesjanarjem ali Titovovljenčanom ali Francleskošeklukanom — kakor pač hočete. Ti ljudje so se izkazali za potrpežljive heroje napredka. Potem, ko so se dali z ljubeznijo potrositi s premogovim prahom, se jim obeta še eno prašno veselje. V industrijski zoni, nekje v bližini DES-ove zgradbe, jim hočejo velemuni moške postaviti asfaltno bazo. Kraj se zdi urbanistom hudimano primeren, saj leži v srcu doline in je na vse strani enako daleč, pa se tako ni bati, da ne bodo v nekaj letih asfaltirane vse kozje steze tja do zadnjega zelnika. Cestarji bodo z velikansko hitrostjo pokrpali vse rane na že asfaltiranih cestah, katerih neizbežna usoda je, da jih povsod in neprestano prekopavajo.

Urbanistom, ki so našli tako uporabno lokacijo, očitno še na kraj pameti ni padlo, da imamo v dolini proti Hudi luknji dva velika peskokopa in da bo treba ves pesek zvoziti skozi mestno jedro. Prahu bo tako na pretek ne samo za prebivalce Pesja, ampak tudi za druge.

Kaj bodo za soglasje za gradnjo asfaltne baze ponudili Pesjanarjem tokrat, še ni znano. Dejstvo pa je, da ekološko razgledni krajanji soglasja ne dajo! Upajmo le, da jih ne bodo skušali kupiti z novimi osemoinosemdesetimi drevesi, kajti če bo Pesje obkrožalo stošestinsedemdeset dreves, bodo to navadna drevesa, brez vsake simbolike. Štiriinštirideset tu in štiriinštirideset tam, jih bo pa pre malo.

Ameriški filozof Ralph Waldo Emerson je zapisal:
»Junak ni človek, ki bi bil pogumnejši kot drugi. Pogumen je samo pet minut dlje.«

Nekatere resnice so tako zelo preproste, da se nam zde docela neverjetne.

Rudi Ringbauer

PéTI
ROKOPISI

Ureja:
Ivo Stropnik

1977—1988
Časopisna antologija šaleških pesnikov

Karel Destovnik-Kajuh

NORA ŠTEFA

V oguljenem plašču in z ruto na glavi večer za večerom počivat hiti. Ob svetlih izlozbah se včasih ustavi, zre vanje, se joče, smeji in kriči.

Majhna je, kruljava, vajena dela in srečna, če kdaj ji pogledaš v obraz. Ničesar na svetu bi bolj ne želela, kot zlatih zobov in nakodranih las.

Ženina Jurija vse dni pričakuje in pravi ljudem, da je lep in bogat; na svatbo jih vabi in vsem obljubuje pijače, kolačev in drugih razvad...

IZ MUZEJA VELENJE

Zgodilo se je

ZGODILO SE JE 27. OKTOBRA...

Leta 1951

je na današnji Celjski tednik objavil članek o velikem pomanjkanju krompirja in sadja v šostanjskem okraju, najbolj izrazito pa v okoličnem velenjskem premogovniku. Pomanjkanja pa tokrat ni bila kriva letina. To so bila še leta zadrževanja in kolektivizacije podeželja, zato so bili »krivci« za pomanjkanje seveda različni »spekulanti in prekupčevalci«, ki so sami odkupovali pridelke pri kmetih in jih »preplačevali«. Ponujali so kmetom npr. za kilogram krompirja celo od 13 do 18 din in od 22 do 30 din (gre seveda še za stare dinarje) za kilogram sadja. Kmetijske obdelovalne zadruge (KOZA) so medtem kmetom ponujale »prave« cene, ki so bile nastavljene na 6 do 8 din za krompir in od 10 do 14 din za jabolka. Kmetje so se zato raje odločili, da ne prodajajo zadruzi in čakajo na občutne podražitve in na kupce doma, »kar je vseskozi zgrešeno«. Za konec so v članku zažugali, da bo treba tistim, »ki preplačujejo kmetijske pridelke in s tem ustvarjajo konkurenčne cene... krepko stopiti na prste«.

Savinjski vestnik, št. 43, Celje 27. oktobra 1951, str. 1;

Leta 1952

so se v Velenju in bližnjih vaseh te dni pripravljali na volitve v novi Občinski ljudski odbor. Na kandidatni listi je bilo 29 odbornikov za ljudski odbor Mestne občine Velenje ter 10 odbornikov za okrajni ljudski odbor v Šostanju. Celotno občino Velenje so razdelili na 10 volilnih enot v katerih je imelo volilno pravico okrog 5000 ljudi. Večer, 1. VIII. št. 254, Maribor 27. 10. 1952, str. 4;

Leta 1953

so se v velenjskem premogovniku v teh dneh ukvarjali s stanovanjskimi problemi. Premogovnik je imel tedaj zaposlenih okrog 1500 premogarjev, razpolagal pa je s 373 stanovanj v »zidanih stavbah« in 125 stanovanj v barakah, »rudniško kolonijo« — zameetek kasnejšega Novega Velenja pa so tedaj šele gradili. Za najslabša so veljala stanovanja v barakah, zato so jih nameravali rušiti, takoj ko bi bile izpraznjene. V letu 1953 so tako zagotovili nova stanovanja v »rudniški koloniji« 15 družinam iz barak. V izpraznjenih stanovanjih pa so se takoj naselili stanovalci iz velenjskega gradu. Turna in Gorice, ki so bila še slabša. Pri tem pa so seveda tudi računali, da bodo iz barak hitreje prišli do stanovanj. Pri dodeljevanju novih stanovanj so se pojavljale tudi različne zamere in očitki, da vanje naseljujejo le »gospode«, ki jih pri nas ni bilo. Stanovanjska komisija premogovnika je ugotovila, da so take govorice predvsem plod »ženskih terenskih stanovanjskih komisij«, nato pa apelirala na družinske glavarje naj priporočajo svojim ženam prepustiti to skrb stanovanjski komisiji... Tovarišice naj se raje posvetijo svojemu družinskemu življenju in gospodinjstvu.

Sicer pa so v teh dneh na Upravnem odboru sklenili, da mora biti »rudniška kolonija« v okras Velenju in odobrili nadaljnjo gradnjo peterčkov. Še v letu 1953 pa naj bi začeli z gradnjo 30 enodružinskih hiš — »enočkov« na prostoru od kinodvorane do Kališnika. Velenjski rudar, št. 11, Velenje 15. 11. 1953, str. 6;

Leta 1960

je potekala »te dni živahna dejavnost v vseh organizacijah SZDL v šostanjski občini. V zvezi s spremembo statuta vsepovsod snujejo sekcije. V devetnajstih krajevnih organizacijah so te dni začeli z rednimi letnimi konferencami. V kmetijskih področjih bodo ustanovili kmečke sekcije SZDL. Vse konference so izvedli do 15. novembra, v decembru pa naj bi bila občinska konferenca«.

Delo, leto II, št. 295, Ljubljana 27. 10. 1960, str. 9;

Leta 1969

je bila sklicana za »danes popoldne« seja občinske konference ZKS. Na dnevnem redu je bilo poročilo o preobrazbi ZK v občini in razprava o nadaljnjem uveljavljanju novih metod in oblik dela, nato pa volitve novega političnega sekretarja, novega komiteta občinske konference in članov medobčinskega sveta ZKS. Strnjeno poročilo o delu komiteja v zadnji mandatni dobi so dobili udeleženci konference že vnaprej.

Večer, leto XXV, št. 272, Maribor 21. 11. 1969, str. 4;

Pripravil: Jože Hudales

Kljub zmagi še naprej nemirno spanje

Rokometašice Velenja so v prvih kolih (v soboto je bilo na sporedu četrto kolo) tekmovalja v drugi zvezni ligi gotovo dosegla precej manj kot so želele in kot so v klubu načrtovali. Tudi ljubitelji rokometu v Šaleški dolini so pričakovali od njih boljše igre. Še zlasti, ko so zvedeli za dve okrepitvi, Karičevu in Vičarjevo. Pa so dekleta kljub takšni sestavi v prvih treh kolih ostale praznih rok. Trener Miro Požun je imel tudi težave s poškodbami in tudi v četrtem kolu v soboto v Celju proti igralcem Akademica ni mogel v ekipo uvrstiti Misaljevičeve, ki je zbolela. V prvem polčasu so igralke Velenja zai-grale zelo dobro in opazovalci so si dejali končno jim je le krenilo. Po prvem polčasu je bil izid 16:10, na koncu 26:23. Prav igra v drugem polčasu pa je spet potisnila nazaj optimizem iz prvega dela. V drugem polčasu so bile

Še ni razlogov za zadovoljstvo

Šoštanj — za zdaj odlično

Rokometaši Šoštanja nadaljujejo dobre igre v letošnjem prvenstvu. Iz kola v kolo potrjujejo, da so resnično najresnejši kandidati za osvojitev republiškega prvenstva, kar so napovedali na začetku tekmovalja. V soboto so gostovali v Murski Soboti in osvojili novi točki proti ekipi Bakovcev. Odločilno prednost so si gostujoči igralci priigrali v prvem polčasu predvsem z odlično igro v obrambi. V prvem delu so prejeli le pet zadetkov nasprotnikovo mrežo pa zadeli 10-krat. V tem delu je izredno navdušil odlični Plaskan, ki je od desetih sam kar devet golov. V soboto bodo rokometasi Šoštanja gostili ekipo Črnomlju. Tudi to tekmo bodo morali igrati v športni dvorani v Slovenj Gradcu. Kljub temu pričakujejo, da bodo njihovi najbolj vneti privrženci na tribunah. (vos)

Rudar — v nedeljo derbi

Nogometaši Rudarja se na gostovanju v Medvodah niso posebej izkazali, saj so gladko izgubili s 1:3 (0:0). Vratar Cvjetković je imel veliko dela že v prvem polčasu, ki ga je uspešno opravil, v nadaljevanju pa je moral trikrat kloniti. Domačini so povedli s strelom z enajstih metrov, vendar se gostje niso predali. Še naprej so napadali, žal pa ob tem prejeli še dva zadetka. Za Velenjčane je bil nekaj minut pred koncem uspešen Jalušič. Nogometaši Rudarja so po 9. kolu z enajstimi točkami na petem mestu. Enako število točk imata tudi tretje Pohorje in četrti Elkoj, drugi Stol jih ima dvanajst, vodilna Ljubljana pa štirinast. Prav z Ljubljano se bodo nogometaši Rudarja doma pomerili v naslednjem kolu.

Elkoj — Srečno, vendar zaslužen

Po dveh zaporednih gostovanjih so se nogometaši Elkoja v tem kolu doma pomerili z Domžalami. Nekoliko srečno, vendar povsem zaslužen so zmagali z 1:0, s tem osvojili dve pomembni točki in se znova prebili med vodilna moštva. V prvem polčasu so bili gostje celo nekoliko boljši, nobena od ekipa pa si ni ustvarila resnejše priložnosti. Vodilni in zmagoviti zadetek je tik pred odmorom srečno in spretno dosegel Hren. Se najbolj zanimivo je bilo kakšnih 15 minut po odmoru. V tem obdobju je Hren zadel stativo, pravzaprav edino priložnost pa so v teh minutah napravili tudi gostje. Pred 300 gledalci je srečanje dobro vodil Androvič iz Maribora.

Medvode:Rudar 3:1 (0:0)

MEDVODE — Igrišče Medvod, gledalcev 300, sodnik Vidali iz Vuhreda.
STRELCI: 1:0 — Rozman (54. 11m), 2:0 — Kopač (75), 3:0 — Jakus (85), 3:1 — Jalušič (86).
RUDAR: Cvjetković, Jalušič, Rauković, Macura, Javornik, Pe-liš (Vauh), Brdžanović, Mišetič, Salija, Bošković, Goršek (Oblak).

Elkoj:Domžale 1:0 (1:0)

MOZIRJE — Igrišče Elkoja, gledalcev 300, sodnik Androvič iz Maribora.
STRELEC: 1:0 — Hren (44).
ELKOJ: Janko, Hlić, Knez,

Pranjič, Tratnik, Božičević, Remić, Hren, Grobelšek, Foršner (Lenovšek), Bolko (Strnišnik).

ERA Šmartno:Železničar 5:1 (2:1)

ŠMARTNO — Igrišče ERE Šmartno, gledalcev 250, sodnik Vugdalič (Ljubljana).
STRELCI: 0:1 — Habuš (15), 1:1 — Laznik (21), 2:1 — Tomažič (34), 3:1 — Tomažič (46), 4:1 — Kopačar (54), 5:1 — Tomažič (70).
ERA ŠMARTNO: Magrič, Matko, Maglica (Oprekal), Tomažič, Oblak, Skrbinek, Korber, Železnik, Laznik (Rudnik), Radi-vojevič, Kopačar (Maluš).

Najboljše doslej

Nepričakovano so v 15. minuti povedli gostje iz Maribora, ki so bili enakovredni Šmarčanom le v začetku srečanja. Po prejetem голу so gostitelji z napadalno in domiselno igro prevzeli pobudo in z lepima zadetkoma zagotovili vodstvo že v prvem polčasu. V nadaljevanju srečanja so Šmarčani pokazali doslej najboljšo igro, v kateri so se končno razigrali tudi strelci, ki so s tremi za-

detki zapečatili usodo, sicer kor- rektnih nogometašev Železničar- ja. Razveseljiva pa je predvsem ugotovitev, da je takšna igra po- sledica discipline v igri ter do- brih medsebojnih in tovariških odnosov med igralci. Takšno sta- nje in razpoloženje daje Šmarčan- om vse več optimizma pred sre- čanjem z vodilnim Steklarjem iz Rogaške Slatine.

K. N.

Odbojka

Fužinar:Topolšica 3:0

Topolšiki odbojkarji so v 3. kolu prvič klonili. Na Ravnah jih je domači Fužinar premagal s 3:0 (12, 9, 3). Gostje so se sicer srčno bori- li in dobro upirali, zelo slabo pa so sprejemali začetne udarce gostite- ljev. Odbojkarji Topolšice se bodo v 4. kolu doma pomerili s trenutno vodilno ekipo Granita.

Celje:Topolšica 3:0

Igralke Topolšice tudi v 3. kolu niso osvojile točk. Na gostovanju v Celju so gladko izgubile s 0:3 (-7, -2, -10). Priložnost za prvi par točk bodo imele v naslednjem kolu, ko se bodo doma pomerili z zadnje- uvrščeno ekipo Kopra, ki je prav tako še brez točk.

Rogoza:Ljubno-Glin 1:3

Bolj so se izkazale odbojkarice ekipe Ljubno-Glin, ki so zmagale tretjič zapored, od tega dvakrat v gosteh, in so zaradi boljše razlike v nizih prevzele vodstvo na lestvici. V tem kolu so gostovale v Mariboru pri Rogozi in zanesljivo zmagale s 3:1 (9, -2, 0, 3). Nezbrano so igrale le v drugem nizu, ki so ga izgubile na 2, zato pa v tretjem gostiteljicam niso dovolile niti točke. V prihodnjem kolu bo v telovadnici osnovne šole Luče derbi, saj se bodo pomerile s drugouvrščeno ekipo Partizana Tabor.

Košarka — Elektra prvič zmagala

Po porazih v prvih dveh kolih so košarkarji Elektre v tretjem prvič zmagali in dokazali, da niso tako slabo moštvo, kot je sprva kaza- lo. Na gostovanju v Murski Soboti so nastopili oslabljeni brez treh ključnih igralcev, z odlično igro v obrambi pa so kljub temu zaneslji- vo zmagali. Tudi po zasluzi pristranskih sodnikov je bil začetek tek- me dokaj izenačen, pred odmorom pa so gostje povedli s sedmimi toč- kami razlike in prednosti do konca niso izpustili iz rok. V nadaljeva- nju igra ni bila posebej zanimiva, Elektra je zaslužen zmagala, za odlično igro v obrambi pa velja pohvaliti Lipnika. V soboto ob 18. uri se bo Elektra v telovadnici osnovne šole Biba Roka pomerila z ekipo Polzele.

Igrali so: Dumbuya 12, Lipnik 8, Pašič 14, Mackovšek 19, Kugo- nič 4, Cajner 18, Ocepek, Zakeršnik 9, Bogataj in Aljaž.

V dvojicah sta se skupaj znašla — Janez Erhart, predsed- nik šaleškega teniškega kluba Velenje in Rafko Berločnik, predsednik Reka.

Zanimiv turnir za pokal M kluba

Pravijo, da je tenis igra, ki jo lahko začneš igrati že takrat, ko si sposoben dvigniti lopar in igrati do visoke starosti — dokler še lahko hodiš. O delčku te trditve smo se prepričali tudi na so- botnem zanimivem tekmovalju za pokal M kluba v igri dvojic na igriščih Šaleškega teniškega kluba. Igral je lahko vsakdo, ki ima rad to igro, pa še svojega soigral- ca mu ni bilo treba pripeljati zra- ven. Tega je dobil na tekmoval- ju samem.

Na tem prvem tovrstnem tur- nirju, ki bo po besedah predstavn-ikov M kluba postal tradicio- nalen, je nastopilo kar 24 dvojic. Največ je bilo poslovnih partner-jev M kluba. Videli pa smo zna- zna športna imena, med njimi ne- kdaj odlična hokejista Albrehta in Semeta, urednike nekaterih časopisov, revij oziroma televizi- je, tudi predstavnike delovnih or- ganizacij — skratka, raznovrstne igralce, ki so tako ali drugače — z znanjem in tudi z manj zna- njem navduševali gledalce. Še po- nečem je bil zanimiv turnir. Nih- če pred začetkom ni vedel, kdo bo z njim sestavljal par in kdo bosta nasprotnika. Te so zebali pred začetkom. Tako tudi ni bilo možnosti raznih dogovarjanj in sumničenj, kot pri igrah v mno- gih drugih športih. Organizator je vmes pripravil zanimiv spored, predstavili so novo vozilo Nis- san, Pivovarna Laško je omogo- čila da so si izčrpani tekmovalci ob njihovih sodčih nabrali no- vih moči, enako Mesna industri- ja MIP iz Nove Gorice s svojo

mortadelo, mnogi, ali pa kar vsi, pa so se še dodatno utrdili z okusnim teniškim golažem. Pred finalno tekmo je na igriščih v udobnih oblačilih M kluba od- plesala še svojo točko plesna skupina Kaj iz Maribora.

Prva zmagovalca tega turnirja sta postala Tone Prešeren iz Kamnika in Miran Stefanović iz Raven na Koroškem. V finalnem srečanju sta premagala dvojico Seme (Ljubljana) — Turnšek (Celje). V tolažilni skupini pa sta zmagala Szavo (Šoštanj) in Gr- den (Celje). Bila sta boljša od dvojice Kortnik — Matjaž Ga- beršek (oba Titovo Velenje). (vos)

To in ono o alpskem smučanju

Vse bliže je čas, ko bomo zno- va iz kleti in shramb na plan po- tegnili smučarsko opremo in se zapodili po belih strminah. Da pa nas zima ne bo presenetila pa si skušajmo pobliže pogledati ka- ko jo bomo dočakali kar se da pripravljeni.

Smučanje je športna panoga, ki je s svojo pojavno obliko pri- merne tako za otroke v najzgod- nejših letih, kot tudi za tiste, ki so že v zrelih letih. Smučanje s svojo vsebino bogati človeka po psihični plati, mu razvija njegove motorične sposobnosti ter obna- vlja njegovo psihofizično stanje.

Smučanje je v Sloveniji nacio- nalni šport z ogromnim številom privrženec, zato je primerno, da se ob tem času pogovorimo kaj mora vsak potencialni smučar narediti, da bo smučal z zado- voljstvom in veseljem, da bo ohranil cele kosti in nenazadnje, da bo do dobra izkoristil v re- kreativnem smislu denar, ki ga je namenil za nakup smučarske vo- zovnice in opreme.

Vsi tisti, ki imajo namen kupiti novo smučarsko opremo, niso pa strokovnjaki s tega področja, naj povprašajo za nasvet bodisi tova- riše telovadbe v šolah ali pa re- kreatorje v DO, pa tudi nekateri trgovci bodo vedeli postreči s kakšno koristno informacijo o nakupu najprimernejše opreme za določeno kategorijo smučar-jev. Tisti, ki pa imajo namen opremo kupiti nekoliko pozneje ali pa je denarnica nekoliko tanjša, pa bodo imeli možnost izbira- ti opremo na smučarskih sejmih,

kjer bodo lahko dobili tudi ustrez- ne informacije od strokovnja- kov s tega področja.

Za vse tiste, ki pa imajo smu- čarsko opremo že iz prejšnjih let, pa je potrebno spregovoriti ne- kaj besed o pravilnem vzdrževa- nju. Znano je, da je več kot polo- vica vrednosti opreme v smučeh in vezeh, zato pogledjmo vzdrž- vanje le-tega. Smuči je potrebno po končani sezoni dobro očistiti, predvsem se je treba potruditi pri čiščenju drsnih površin, to storimo s čistim alkoholom. Sle- di faza popraviljanja drsnih povr- šin, raze najprej zalijemo s pri- merno plastično maso, nato pa višek odstranimo s posebnim ko- vinskim strgalom. Drсно površi- no izravnamo nato z grobo pilo, nato pa jo s fino pilo in finim brusnim papirjem še zgladimo. Istočasno izravnamo in naostri- mo še stranske robnike, to stori- mo tako, da pilimo vedno v isti smeri, bodisi od repa proti konci- ci smuči ali obratno, nato pa zu- nanje robnike s finim brusnim papirjem posnamemo. Tako je smučka pripravljena za nanos impregnacijskega voska. Vosek nanesimo na dršno površino v tanki plasti s pomočjo ne prevro- čega likalnika, ko se vosek ohla- di, ga s plastično ploščico odstra- nimo, tako da ostane le tisti, ki se je vlezal v pore drsne površi- ne. Pogledamo še vez, po potre- bi pritegnemo vijake, kompletno vez pa dobro namažemo z WD 40.

(dalje prihodnjič)

Velenjski dvigovalci spet uspešni

23. oktobra 1988 je bilo v Domžalah republiško prvenstvo za mlajše juniorje. Tekmovalo je devet naših tekmovalcev, ki so dosegli izjemno lep uspeh. V svoji kategoriji so 1. mesto dosegli: Edi Konci- lja v kategoriji do 52 kg, Danilo Mlakar v kategoriji do 67,5 kg in Ma- tej Zaluberšek v kategoriji do 75 kg. Drugo mesto sta osvojila Marjan Lah v kategoriji do 67,5 kg in Kristjan Cvetković v kategoriji do 82 kg. Ostala uvrstitve naših tekmovalcev so bile še: 51. mesto Stojan Mešnik v kategoriji do 67,5 kg in Aleš Redžić v kategoriji do 82 kg, 6. mesto Danilo Tanšek, ki pa tokrat žal ni imel športne sreče.

Naše mlade tekmovalce sta na tekmi usmerjala in vzpodbujala Peter Srnovršnik in Justin Vanovšek. V klubu pričakujejo še več mla- dih, ki jih ta šport veseli.

Fredi Gajšek

Smučarski skoki v pričakovanju snega

Zima se bliža in v pričakovanju prvega snega se končujejo tudi tekmovalja in prvenstva na plastičnih skakalnicah. Tako je bila v so- boto tudi zadnja tekma za prvenstvo štajersko-koroške regije. Pionirji B so se pomerili v Pesju. Zmagal je Špegel pred Kaligarom, tretji je bil Kopušar z Ljubnega. Skupni zmagovalec in regijski prvak Zager- nik z Raven na Koroškem je bil četrti. V skupni razvrstitvi si drugo mesto delita Kaligaro in Kopušar, četrti pa je Špegel.

Obenem je bila v Pesju klubska tekma za pionirje C, na kateri je zmagal Luka Ograjenšek pred Zapuškem in Miklavžino.

J. o.

Trhle veje v stilu imena

Tradicionalno je srečanje med profesorji ljubljanske fakultete za telesno vzgojo in telesno- zgojnimi delavci oziroma peda- gogi iz Šoštanja ter Titovega Ve- lenja. Dobivajo se vsako leto dvakrat — v Šoštanju in v Lju- bljani. Srečevati so se začeli pred petnajstimi leti in se tako dobili že 30-krat. Petkovo srečanje v te- lovadnici solidarnosti v Šoštanju pa je bilo že njihovo enaintride- seto in prav toliko so odigrali že tekem v malem nogometu.

Med njimi gre za dolgoletno prijateljstvo, ki se je začelo tak- rat, ko so bili velenjski in šo- štanjski sedanjí pedagogi še študen- tje. Njihovi nekdanji profes- sorji, mnogi med njimi danes doktorji pa še vedno radi pose- dejo skupaj z njimi. Tem za po- govore je seveda veliko. Pa nji- hova srečanja niso od začetka do konca čisto prijateljska. Ko se preizkusijo v igri malega nogo-

meta, potem gre zares, skoraj za- res. Tedaj srečanje postane za- vzeto, zagrizeno in ni pomembno kako igraš, ampak koliko zadet- kov daš. Tako je bilo tudi v pe- tek. Eni in drugi so želeli zmaga- ti. Saj zmagata daje za tem ton pre- ostalemu srečanju. Gostitelji so začeli odlično in ob polčasu so vodili z 1:0. Toda kaj, ko je bil pred njimi še drugi polčas. Men- da so pozabili, da so obrnili stra- ni, si poslali žogo v svojo mrežo, en zadetek so dosegli še gostje in do naslednjega srečanja v Lju- bljani so sedaj Trhle veje v po- drejenem položaju. Ker pa so s petkovim srečanjem zaokrožili nekako eno dolgo obdobje, je doktor Mik Pavlovič podaril Matjažu Natku kot predstavniku Trhlih vej lepo sliko, ki jih bo ob zmagi še dodatno spominjala na Ljubljano, kot je povedal Mik Pavlovič.

(vos, foto bz)

Teden prometne varnosti v občini Velenje

Za izboljšanje stanja na naših cestah

Člani sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Velenje so na zadnji seji med drugim ocenili akcijo »Prvi šolski dan – varno v šolo«. Znano je, da je akcija potekala v prvih šolskih dnevih, na njej pa je sodelovalo preko sto članov najrazličnejših dejavnikov, ki so odgovorni za varnost v cestnem prometu. Ocenili so, da je akcija tekla skladno z načrtom in je bila organizirana bolje kot prejšnja leta. Najpomembnejše je, da se v tem času ni zgodila nobena prometna nezgoda, v kateri bi bil udeležen šolar ali malček iz vrta.

V nadaljevanju seje so člani spregovorili o tednu prometne varnosti, ki bo v občini Velenje od 2. do 9. novembra. Poudarili

so, da ta teden že sodi v sklop aktivnosti vseslovenske akcije »deset odstotkov manj nesreč«. Pričela se je letos in bo sklenjena leta 1990, vanjo pa so vključeni vsi dejavniki odgovorni za cestni promet. Nosilci vseh teh aktivnosti so izvršni sveti občin v SR Sloveniji in občinski sveti za vzgojo in preventivo v cestnem prometu. Teden prometne varnosti v občini Velenje bo že tretji po vrsti, organizira ga SPV, njegov osnovni namen pa je seveda večja varnost v prometu. Vse aktivnosti v tem času so namenjene vsem udeležencem v prometu, ki se morajo resno zamisliti nad zaskrbljujočim stanjem na naših cestah. Prav zato je organizator izbral takšen program, ki bo udeležence v prometu spodbujal k večji razsodnosti, jih osvetočil in opozarjal na nepravilnosti. Za občino Velenje lahko trdimo, da je prometna varnost zaskrbljujoča, čeprav so letošnji rezultati kljub naraščajočemu prometu nekoliko bolj optimistični. Seveda ne pretiravamo, če

Da bi bilo takšnih in podobnih posnetkov čimmanj

zapišemo, da so k boljšemu stanju prispevale tudi takšne in podobne aktivnosti. Čeprav je še preuranjeno napovedovati, koliko bo k večji varnosti prispeval novi zakon o temeljni varnosti v cestnem prometu, pa je jasno, da smo spremembe na tem področju nujno potrebovali.

Poglejmo katere aktivnosti bodo potekale v tednu prometne varnosti v občini Velenje. Najprej bodo predavanja za učence o varnosti v cestnem prometu, s propagandnim materialom pa bodo uredili vse ustrezne vitrine. Pomemben bo posvet s predstavniki krajevnih skupnosti o prometni varnosti, na vrsti bo ano-

nimno preverjanje znanja iz cestno-prometnih predpisov, pa predavanja o novostih temeljnega zakona o varnosti v cestnem prometu, zanimiva pa bo tudi akcija brezplačnih tehničnih pregledov vozil in akcija varnostni pas. Marsikoga bo pritegnil tudi posvet na avtomobilskem sejmu. Za zaključek bo še tekmovanje »Kaj veš o prometu«. Seveda se bosta v vsa pomembnejša takmovanja v tednu prometne varnosti vključevala tudi radio Velenje in Naš čas ter vas o vsem sproti obveščala.

B. Mugerle

Ob mesecu požarne varnosti

Oktober je mesec požarne varnosti in takrat se zberemo vsi tisti, ki kakorkoli delamo in se trudimo na tem področju za namenoma, da ocenimo naše dotedanje delo.

Ker se s požarno inšpekcijo srečujemo skoraj povsod menimo, da je potrebno zapisati nekaj o njenem delu in o nepravilnostih s katerimi se srečuje pri svojem delu.

Delo požarne inšpekcije je požarna preventiva, kar pomeni preverjanje izvajanja predpisov, nadzor nad prostorskimi izvedbenimi akti, lokacijsko dokumentacijo, tehnično dokumentacijo za pridobitev soglasij k gradbenim dovoljenjem ter tehnični pregledi novih in rekonstruiranih objektov.

Ker se je v naši dolini industrija močno razvila in razširila in se

je obseg dela tako povečal, je popolen nadzor inšpekcijske službe nemogoč. Požarna varnost poudarja osveščenost in samoiniciativnost delovnih ljudi in občanov. Tudi sami morajo krepiti preventivno požarno varnost. S tem se zagotavlja varnost ljudi in premoženja. Dobro organizirana in razvita požarna varnost pomeni v mirnem obdobju varno in zanesljivo delo, v izrednih primerih pa hitro in uspešno ukrepanje.

Stanje na področju požarne varnosti v OZD naše občine ni tako vzorno urejeno kot bi lahko in morali pričakovati. Dejali bi, da sicer pristojni k reševanju požarnovarnostne problematike, vendar ponekod zgolj zato, da

zadostijo predpisom in inšpektorju.

Mnogi se ne zavedajo dovolj, da je prav požarna varnost tista, ki zagotavlja varen tehnološki proces in socialno varnost zaposlenih delavcev, kajti požar običajno ne povzroči le materialne škode, ampak tudi delavci obstanejo brez dela.

Najpogostejše ugotovljene pomanjklivosti pri inšpekcijskih pregledih v OZD so:

Delavci, ki so odgovorni za izvajanje požarnovarnostnih ukrepov so premalo strokovno usposobljeni in ne poskrbijo, da so opravljeni pregledi elektropostrojev, strelovodov, dimnikov, prezračevalnih naprav, hidrantnega omrežja. Pregled opravljajo pooblaščen organizacije in so preventivnega značaja.

Pregledi gasilskih ročnih aparatov potekajo že po utečenem »voznem redu« na podlagi pogodb in dogovorov med DO in SIS za požarno varnost. Takšen način dela je zelo pozitiven in uspešen.

Nekatere DO ne poskrbijo za ustrezne požarne varnostne ukrepe ob izvajanju požarno nevarnih del in ob takšnih priložnostih ne postavljajo gasilske straže, čeprav to zahteva zakon.

Prostori sistemov za avtomatsko obdelavo podatkov niso zadovoljivo varovani. In kaj to pomeni? Ne samo ogromno materialno škodo ob morebitnem požaru, ampak tudi izgubo pomembnih tržnih, tehnoloških in drugih podatkov.

Za razne stabilne naprave za gašenje in naprave za javljanje požara so delovne organizacije odštele veliko denarja, vendar pa si mnoge niso pridobile potrdila o brezhibnem delovanju le-teh.

Skrbi pomanjkljiva požarno-varnostna vzgoja delovnih ljudi in kadrov za izvajanje požarnovarnostnih ukrepov. Čeprav je na tem področju vendarle opazen napredek. Na tem področju se trudijo Delavska univerza, SIS za varstvo pred požarom in tudi nekatere OZD, ki imajo posluš za tovrstno problematiko.

Mnogokrat je že bilo izrečeno, pa še premalo, zato bi v času meseca požarne varnosti ponovno opozorili: »Kjerkoli smo v delovnih organizacijah, krajevnih skupnostih, društvih, se naprej moramo krepiti dejavnosti na področju požarne varnosti in vspešno aktivnosti za dvig požarnovarnostne kulture.«

Spoštujemo in upoštevajmo predpise in splošno veljavne ukrepe z enim samim ciljem: zavarovati ljudi in materialne dobrine v našem življenjskem prostoru.

Požarni inšpektor
Amalija Trauner, foto: bz

Iz sodnih dvoran

Zaradi tatvin v zapor

Senat temeljnega sodišča Celje, enota v Titovem Velenju je Matjaža Kučero (1967), iz Ljubljanske 2 v Titovem Velenju spoznal, da je kriv, ker je vzel tuje stvari z namenom, da si jih protipravo prilasti.

Gre za dve tatvini, eno je storil v stanovanju na Prešernovi 4, julija letoš, ko je z originalnim ključem odklenil vrata stanovanja in iz stanovanja odnesel zlat prstan, verigo, ploščico zlata za zobe in oškodoval imetnico stanovanja za 400 tisoč dinarjev.

Drugič je bil plen obilnejši, v stanovanju v ulici Veljaka Vlahoviča 38, si je prisvojil videorekorder, zlato verigo, tri zlate obeske, nekaj gotovine, nekaj albumov s poštnimi znamkami, moško ročno uro, usnjen kovček, črno športno torbo; vse skupaj vredno 4.030.000 dinarjev.

Za ta kazniva dejanja mu je sodišče pripisalo kazen 1 leto 3 mesece zopora, ker pa je bil že pogojno obsojen na šest mesecev zopora, mu je sodišče izreklo kazen 1 leto in pet mesecev zopora.

MILIČNIKI SO ZAPISALI

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR

Pretekli teden je minil velenjskim miličnikom v znamenju majhnih krajev in vlomov, narastlo pa je tudi število kršitev javnega reda in mira.

18. oktobra malo pred 20. uro je v Biljard baru hotela Paka med prepričnim Mehmed D. večkrat zabodel z nožem Ivana M. in ga hudo telesno poškodoval. Čaka ga zagovor na temeljnem javnem tožilstvu. Malo kasneje pa je prišlo do fizičnega obračunavanja v avli hotela Paka, kjer sta se strela Mehmed D. in Jože D. slednjemu je Mehmed grozil z železnim drogrom, že pred tem pa je uničeval luči na Titovem trgu, zato so ga miličniki pridržali do istrežnitve.

Naslednjega dne okoli 13. ure je razgrajal v Kajuhovem domu v Šoštanju Muhamed A., brez zaposlitve. Izzival je k pretepu, zato so morali posredovati miličniki, ki so ob intervenciji ugotovili, da je imel pri sebi kuhinjski nož.

V soboto, 22. oktobra, je malo pred 14. uro prišlo do pretepa v zasebnem stanovanju v Hrastovcu, kjer je vinjen Slavko B. fizično obračunaval s svojimi družinskimi člani. Pred prihodom

miličnikov pa je zapustil kraj dogajanja.

KRAJE IZ AVTOMOBILOV

V noči na 21. oktober je neznanec ukradel kolo z avtomobila Golf parkiranega na Prešernovi v Titovem Velenju. V noči na 23. oktober pa je neznanec vlomil v osebni avtomobil Roberta C. parkiran v bližini Vile Široko v Šoštanju. Odsel je suknjič, v katerem je bila denarnica z dvajsetimi tisočaki. Iz avtomobila Alimpije K. pa je v noči na 23. oktober izginil avtoradijski sprejemnik s kasetofonom, znamke Philips. Vozilo je bilo parkirano v Šoštanju.

ZALOTILA VLOMILCA

Zakonca S. iz Saleka sta 23. oktobra zalotila v kleti Ivana B. Prepričala sta mu tatvino in ga uspela tudi zadržati do prihoda miličnikov.

VOZIL BREZ LUČI

Po cesti v Gorenju je peljal 21. oktobra okoli 18. ure voznik kolesa Ivan Klančnik. Vozil je brez luči, zato ga voznik osebnega avtomobila CE 183 353 Dragan Poličnik seveda ni mogel opaziti. Zbil ga je po cestišču in ga tako hudo telesno poškodoval.

KINO

KINOTEČNI
GRAM KINA 16 — V torek, 8. novembra, ob 20. uri v Stiskarni: Črni Peter (Miloš Forman).

KINO

REDNI KINO
Četrtek in petek, 27. in 28. 10. ob 18. in 20. uri GLASNIK SMRTI — ameriško-italijanski, kriminalni. Vloga: Fred Williamson

Petek, 28. 10. ob 10. uri
Sobota in nedelja, 29. in 30. 10. ob 17. in 19. uri PREDATOR — ameriški, avanturistični. Vloga: Arnold Schwarzenegger

Ponedeljek, 31. 10. ob 10., 18. in 20. uri SOLA ZA STJUARDESE — ameriški, komedija. Vloga: Brett Cullen

Torek, 1. 11. PREDSTAVE ODPADAJE!
Sreda, 2. 11. ob 10., 18. in 20. uri REŠITEV V ZADNJEM TRENUTKU — ameriški, pustolovski. Vloga: Wayne Grawford

NOČNI KINO — v tem tednu: LJUBEZEN, HREPENJE IN EXTAZA — nemški, erotski. Vloga: Mireille Dames

PREDSTAVE BODO:
— v četrtek in petek, 27. in 28. 10. ob 22. uri v REDNEM KINU
— v soboto, 29. 10. ob 20. uri v ŠOŠTANJU

— v nedeljo, 30. 10. ob 20. uri v SMARTNEM OB PAKI
ZA VSE NOČNE PREDSTAVE OTROKOM IN MLADOLETNIM OSEBAM NE DOVOLIMO OGLEDATI FILMA!

VIDEO KINO — v REDNEM KINU
Sobota in nedelja, 29. in 30. 10. ob 21.30 uri SLA POD PALMAMI — trda erotika (VIDEO) MLADINI DO 18. LETA OGLEDATI FILMA NE DOVOLIMO!

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 27. 10. ob 20. uri SOLA ZA STJUARDESE — ameriški, komedija

Nedelja, 30. 10. ob 10. uri OTROŠKA MATINEJA: ČUDEŽNI GRM — amer. risanka

FILMSKO GLEDALIŠČE v Domu kulture
Ponedeljek, 31. 10. ob 20. uri PRIMER HARMS — domači. Režija: Slobodan D. Pešić. Igrajo: Frano Lasić, Milica Tomić, Damjana Lutar

Film bi moral biti po programu na sporedu že 2. 9., vendar je predstava odpadla vsled preurejanja dvorane. Zaradi zanimanja smo ga ponovno uvrstili v spored.

KINO ŠOŠTANJ
Sobota, 29. 10. ob 16. uri OTROŠKA MATINEJA: ČUDEŽNI GRM — ameriška risanka, ob 18. uri SKAVT — nemški, western

V nedeljo, 30. 10. ob 18. uri GLASNIK SMRTI — ameriško-italij., kriminalni

Ponedeljek, 31. 10. ob 19.30 uri PREDATOR — ameriški, avanturistični

Sreda, 2. 11. ob 19.30 uri SOLA ZA STJUARDESE — ameriški, komedija

KINO SMARTNO OB PAKI
Petek, 28. 10. ob 20. uri PREDATOR — ameriški, avanturistični

Nedelja, 30. 10. ob 13.30 uri OTROŠKA MATINEJA: ČUDEŽNI GRM — ameriška risanka

Torek, 1. 11. PREDSTAVA ODPADAJE!
KINO ŠKALE
V nedeljo, 30. 10. ob 16. uri PREDATOR — ameriški, avanturistični

KINO VELENJE SI PRIDRUŽUJE PRAVICO DO SPREMEMBE PROGRAMA!

RADIO VELENJE • RADIO VELENJE

Program

Radio Velenje oddaja na ultrakratkovalnovnem območju, na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (pretvornik Plešivec).

Naročila za vaše čestitke in pozdrave, obvestila, reklame, sprejemamo na Upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo, na Poitovi 10 v Titovem Velenju vsak delovni dan od 8. do 10. in od 11. do 13. ure, ob sredah pa popoldne od 13. do 16. ure. Vse informacije dobite po telefonu 855-450.

PETEK, 28. oktobra: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi (prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljane); 16.10 Ekologi imajo besedo; 16.20 Za konec tedna; 16.30 Iz delegatskih klopi; 17.00 Vaše čestitke in pozdravi; 17.30 V imenu sove (nova oddaja Radia Velenje, ki jo bomo pripravljali v sodelovanju s Saleškim študentskim klubom); 18.00 Vi izbirate, mi vrtimo.

NEDELJA, 30. oktobra: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od hude luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kaj; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.00 Od vrat do vrat; (v oddaji lahko sodelujete s svojimi vprašanji, na katera sami niste dobili odgovorov — naš telefon 855-963. Tokrat bomo odgovorili tudi na zastavljena vprašanja pred 14. dnevi);

PONEDELJEK, 31. oktobra: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kaj; 16.30 Obiskali smo; 17.00 Ponedeljkov šport; 17.30 Mladi mladim; 18.00 Lestvica Diskoteke Super Li in Radia Velenje.

SREDA, 2. novembra: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kaj; 16.30 Naša krajevna skupnost; 17.00 Vi in mi (oddaja v živo, v njej bomo govorili o prometni varnosti v občinah Velenje in Mozirje); 18.00 Novosti na področju zabavne glasbe.

Gibanje prebivalstva

POROKE:

Zvonko Muršič, roj. 1966, natakar iz Titovega Velenja in Tatjana Lihteneker, roj. 1968, uslužbenka iz Topolšice, Zlatko Duh, roj. 1962, str. ključavničar iz Malega vrha in Lea Zeleznik, roj. 1967, delavka iz Malega vrha, Anton Zvonko Lampret, roj. 1965, rudar iz Gaberke in Jožica Gnezda, roj. 1965, delavka iz Titovega Velenja, Tomaž Pungartnik, roj. 1959, operater iz Titovega Velenja in Jožica Skaza, roj.

1965, frizerka iz Titovega Velenja, Božo Skledar, roj. 1966, delavec iz Titovega Velenja in Zdenka Ostir, roj. 1967, gospodinja iz Titovega Velenja.

SMRTI:

Jožef Lisjak, upokojenec iz Titovega Velenja, Ul. V. Vlahoviča št. 44, roj. 1930, Frančišek Sedovnik, prevzitar iz Vinske gore 16, roj. 1898, Matija Petrej, kmetovalec iz Dola pod Gojko št. 31, roj. 1909.

titovo velenje

TRGOVSKA IN PROIZVODNA DO "ERA"
TITO VELENJE
DELAJSKI SVET DO
RAZPISUJE
dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi
POMOČNIK DIREKTORJA DO ZA KOMERCIALNO PODROČJE IN EKONOMIKO
Kandidati morajo poleg splošnih z zakonom določenih pogojev izpolnjevati še naslednje:

1. da imajo visoko ali višjo izobrazbo (VI. ali VII. stopnje) ekonomske ali komercialne smeri
2. najmanj 5 let delovnih izkušenj pri odgovornejših delih in nalogah ekonomsko-komercialne dejavnosti
3. predložiti koncept urešničevanja razvojnega programa DO s svojega področja
4. da s svojim delom dokazujejo odgovornost do razvoja samoupravnih in tovariških odnosov in imajo smisel za timsko delo.

Mandat traja 4 leta.
Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev morajo kandidati poslati najkasneje v roku 8 dni od dneva objave razpisa na naslov DO "ERA" Titovo Velenje — Prešernova 10 z oznako »ZA RAZPISNO KOMISIJO«.
Kandidate bomo o izbiri pismeno obvestili v roku 30 dni od zaključnega roka za prijavo na javni razpis.

STANDARD NAMA

do 5. novembra 1988

baruni TV sprejemnik TV345 gorenje

pri plačilu z gotovino

40 % ceneje

Koledar

ČETRTEK, 27. oktobra — SABINA
 PETEK, 28. oktobra — TA-DEJ
 SOBOTA, 29. oktobra — IDA
 NEDELJA, 30. oktobra — SONJA
 PONEDELJEK — 31. oktobra — KRIŠTOF
 TOREK, 1. november — DAN MRTVIH
 SREDA, 2. november — DUSANKA

MALIOGLASI

NOVO ENONADSTROPNO HIŠO v Topolšici št. 20, prodam. Po dogovoru — Jože Grah, Mali vrh 93, Šmartno ob Paki.
 VIDEO KAMERO PANASONIC A2 PRODRAM, malo rabljeno. Telefon 858-918.
 PRAŠIČA, HRANJENEGA Z DOMAČO KRMO, težkega okoli 180 kg in dva manjša, stara okoli 10 tednov, prodam po dnevi ceni. Ivanka Podjavoršek, Paška vas 13.
 POUČUJEM KLAVIR, starost neomejena. Informacije po telefonu 853-883.

DVE ČRNOBELI GOVEJI KOŽI PRODRAM. Melita Antolinc, Skorno 31, Šmartno ob Paki.
 ZASTAVO 101 PRODRAM, GTL 55, letnik 1986 za milijardo. Informacije po telefonu 855-231, Titovo Velenje, interna 238.
 SOBO V TITOVEM VELENJU ODDAM. Pisne ponudbe pošljite pod šifro »Predplačilo« na upravo tednika Naš čas.

DOBRO OHRANJEN ŠTEDI-
 NIK, dva plin, dva električni, star štiri leta ugodno prodam. Telefon 856-122.

Z-101, letnik 1978 prodam. Telefon 063-855-975.

MLAD FANT Z REDNO ZAPOSLITVILJO, nekadilec, iščem sobo v Titovem Velenju. Ponudbe pošljite na upravo tednika Naš čas pod šifro »TEŽKO PRIČAKOVANA«.

JUGO 45, letnik 1984, prodam. Telefon 854-321 interna 386, Arnače 18 a, Titovo Velenje.

JUGO 45, letnik 1983, odlično ohranjen prodam. Informacije po telefonu 854-623 zvečer.

INŠTRUIRAM MATEMATIKO za osnovne in srednje šole. Telefon 855-685.

OPEL KADET 1,6 D, letnik 1984 prodam. Telefon 857-706 popoldan in 856-936 dopoldan. Ivan Godler, Šercerjeva 13 Titovo Velenje.

PLETILNI STROJ, dvodelni, MIO Standard S-72, star 1 leto s skripto iz tečaja prodam, ali zamenjam za gradbeni material. Telefon 891-164, popoldan.

PRIKOLICO MOTOKULTIVATORJA GORENJE ter moped, tricikel, uvožen, primeren za invalide, prodam, ali zamenjam za gradbeni material. Telefon 891-164, popoldan.

DOBRO OHRANJEN ŠTEDI-
 NIK GORENJE, dvojno nerjaveče pomivalno korito, hladilnik Gorenje in element prodam. Cena 1.200.000 din. Telefon 857-564 od 17. ure dalje.

OHRANJENO BRAKO PRIKOLICO poceni prodam. Jagrič, Kajuhova 2, Titovo Velenje, telefon 858-715, samo popoldan.

KUPIM ZEMLJIŠČE v okolici Titovega Velenja, Žalca ali Dobrne. 500—1000 m². Telefon 853-189.

KOMBI ZASTAVA 435, letnik 1980, prodam, tudi po delih. Silvo Rošar, Klanc 50, Dobrna.

SPREJMEM HONORARNO DELO v dopoldanskem času, drobna obrt. Telefon 855-753.

FRANCOSKO POSTELJO 200 x 180, staro 1 leto, ter 2 nerabljeni motorni žagi Tomos Husqvarna, srednje velikosti, ugodno prodam. Bedenik, Stanetova 4.

VIKEND, MONTAŽNI, voda, električni, cesta, ugodno prodam. Telefon 858-784.

ROLETE, ŽALUZIJE, VERTIKALNE, LAMELNE ZAVESE, izdelujemo in montiramo. Telefon 27-225, 27-742, popoldan.

DVE »FELGE« ZA ZASTAVO 750 prodam po ugodni ceni. Naslov Milan Daničič, Šalek 81.

POSTELJO ŠIRINE 140, prodam. Kardeljev trg 3/18, telefon 856-245 popoldan.

POROČNO OBLEKO — UNIKAT, ter novo zimsko jakno zelo ugodno prodam. Telefon 856-639.

SEM MOŠKI, star 61 let, z avtom, novo hišo in želim spoznati žensko od 47 do 55 let za skupno življenje. Ponudbe pošljite na upravo tednika Naš čas pod šifro »SKUPNA SREČA«.

BARVNI TV GORENJE SAFIR, PRODRAM. Informacije po telefonu 779-184 popoldan.

PRIPRAVNIK Z VS IZOBRAZBO najame enosobno ali večje stanovanje v Titovem Velenju. Ponudbe sporočite na telefon 853-231 interna 328.

KUHINJO GORENJE, STARO 3 leta, prodam. Telefon 853-871.

POSLOVNI PROSTOR V MISLI-
 NJI ODDAM. Informacije po telefonu 061-445-231.

JUGO 45 A, rdeč, letnik 1987, prodam. Jurinec, Prešernova 22 a, Titovo Velenje.

ZAKONSKI PAR NUJNO IŠČE STANOVANJE v najem v Titovem Velenju ali sobo v Titovem velenju ali okolici. Pokličite po telefonu 854-962, od 18. do 19. ure.

ZIBELKO, OTROSKO POSTELJO IN POSTELJO PRODRAM. Telefon 856-376 zvečer.

ŠIVALNI STROJ Baga Ruža-step, nov in hladilnik Gorenje 715 prodam. Informacije 853-231 interna 168.

DOBRO OHRANJEN TALBOT HORIZONT 1100, letnik 1984, registriran do maja 1989 prodam. Informacije popoldne po telefonu 855-319.

ORGLE SOLINA (25 SM), bas kitara (25 SM), Synthesizer Thomas (25 SM) in mikrofoni (30 SM) prodam. Kralj, Srebotnikova 4, Titovo Velenje.

ZASTAVO 101, letnik 1980, dobro ohranjeno, prodam za 5,5 milijona. Rudi Kalac, Šaleška 19/3, Titovo Velenje.

ZASTAVA 126 P prodam po delih. Prodajam tudi nov akumulator, dva dinamika, motor za Zastavo 750 in zaganjatelj, ter komplet kolo za Škodo in dve komplet kolesi za Zastavo 101. Informacije Ivan Cestnik, Arnače 19, Sentili.

SPREJMEM DELO NA DOMU. (prevajanje, pakiranje, sestavljanje...) Ponudbe pod šifro »SPRETNOST IN HITRA« pošljite na upravo lista.

zobozdravnik dr. Vesna Pupi, od 8. do 12. ure v dežurni ambulanti zdravstvenega doma Velenje.

DEŽURNI ZDRAVNIKI:
 Četrtek, 27. oktobra — dnevni

Dežurstva

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIKI:
 29. in 30. oktobra je dežurni

ljubljanska banka
 Temeljna banka
 Velenje

VARČEVANJE PRI HRANILNIH KNJIŽICAH

Morda se sliši čudno, je pa res, da lahko tudi pri številu hranilnih knjižic nekaj privarčujemo, tako banke, kot varčevalci.

Poglejmo, kako.

Skoraj sleherni varčevalec ima po več hranilnih knjižic z majhnimi ali celo pozabljenimi zneski, na katerih že več kot leto dni ni bilo, razen pripisa obresti, nobenih sprememb.

Hranilne knjižice z majhnimi zneski obremenjujejo računalniške zmogljivosti in povečujejo stroške poslovanja v banki, varčevalci pa od tega denarja nimajo nobene koristi, razdrobljeni prihranki pomenijo razdrobljene obresti, nizko obrestno mero, denar se ne obrača, niti v bankah niti v rokah varčevalca.

Kaj torej predlagamo?

Predlagamo, da »pozabljene« hranilne knjižice prinesete v svojo enoto Ljubljanske banke, kjer boste izpolnili zahtevek za ukinitve — prenos hranilne vloge in ga oddali skupaj s hranilnimi knjižicami.

Banka vam bo sredstva prenesla takoj oziroma v nekaj dneh, skupaj s pripadajočimi obrestmi na željen račun, to je tekoči račun ali hranilno knjižico, s katero redno poslužete.

En izvod zahtevka vam bo bančni delavec vrnil kot potrdilo za oddano knjižico.

VSEM DELOVNIH LJUDEM IN OBČANOM, POSLOVNIM SODELAVCEM IN VARČEVALCEM ČESTITAMO ZA 31. OKTOBER — SVETOVNI DAN VARČEVANJA

»ZLATA«
 Frizerski salon za
 moške
 Gavce 77
 Šmartno ob Paki

Nudim vse vrste modernih frizur za mlade in klasično striženje.

UGODNO ZA MOŠKE IN MLADE IZ ŠMARTNEGA IN OKOLICE.

Delovni čas:
 ponedeljek, torek, četrtek in petek od 12. do 20. ure,
 sredi in sobota od 7. do 13. ure.

Zlatka Pristovšek
 Gavce 77
 Šmartno ob Paki

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in prababice

IVAN GLINŠEK

iz Laz 41

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, ji poklonili cvetje in vence, nam pa izrazili sožalje. Hvala častitemu gospodu župniku za opravljen obred ter cerkvenim pevcem za pesmi slovesa.

Enako zahvalo izrekamo dr. primariju Fijavžu za zdravljenje na domu ter snahi Slavki za skrbno nego.

Hvala tudi govornikom za poslovilne besede.
 VSEM SE ENKRAT PRISRČNA HVALA!

VSI NJENI

dežurni dr. Grošelj, nočni dežurni dr. Renko.

Petek, 28. oktobra — dnevni dežurni dr. Kikec, nočni dežurni dr. Kočvar.

Sobota, 29. oktobra in nedeljo, 30. oktobra — glavni dežurni dr. Vrabič, notranji dežurni dr. Milin.

Ponedeljek, 31. oktobra —

dnevni dežurni dr. Žuber, nočni dežurni dr. Žuber.

DEŽURNI VETERINAR NA VETERINARSKI POSTAJI V ŠOSTANJU:

Od 28. oktobra do 4. novembra je dežurni dipl. veterinar Sonja Knez na veterinarski postaji v Šostanju, telefon: 881-322.

gorenjecommerce

p. o. 63320 Titovo Velenje, Partizanska cesta 12

DELAJSKI SVET DO GORENJE COMMERCE

razpisuje dela in naloge

Podpredsednik poslovnega organa DO za področje trženja.

Poleg splošnih z zakonom določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- da ima najmanj višješolsko izobrazbo družboslovne ali tehnične smeri,
- da ima najmanj 5 let delovnih izkušenj na enakem ali sorodnem področju,
- aktivno znanje 1 tujega jezika,
- da izpolnjuje pogoje iz Družbenega dogovora o kadrovski politiki v občini Velenje.

Za opravljanje navedenih del in nalog bo delavec imenovan za dobo 4 let.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: GORENJE COMMERCE, Sektor kadrovskih in splošnih zadev, Partizanska 12, 63320 Titovo Velenje z oznako »Razpis za Podpredsednika PO za področje trženja.«

O izidu razpisa bomo kandidate obvestili v 45 dneh po poteku roka za prijavo.

KAMNOSEŠTVO
PODPEČAN

sprejema naročila za izdelavo nagrobnih spomenikov in žar iz raznih materialov. Naročite lahko tudi obnovo starega nagrobnika. Za naročila se priporoča Kamnoseštvo Podpečan, Šalek 20, tel.: 857-558

ČISTILNI SERVIS
JOŽE MEH

nudi delo — čiščenje objektov z možnostjo redne zaposlitve.

Informacije po tel.: (063) 853-685 od 14. do 15. ure.

ZASTAVA AVTO
 LJUBLJANA — TOZD AVTOMOTOR

DO ZASTAVA AVTO
TOZD AVTOMOTOR CELJE

Spoštovane kupce obveščamo, da bo dne 2. 11. 1988 odprta obnovljena prodajalna v Titovem Velenju na Šaleški 18, kjer nudimo:

- rezervne dele za vozila ZASTAVA
- rezervne dele za motorna kolesa TOMOS in kolesa ROG
- avtogume in akumulatorje ter opremo za vozila
- finale TOMOS in ROG

SPREJEM VPLAČIL ZA VSA VOZILA ZASTAVA

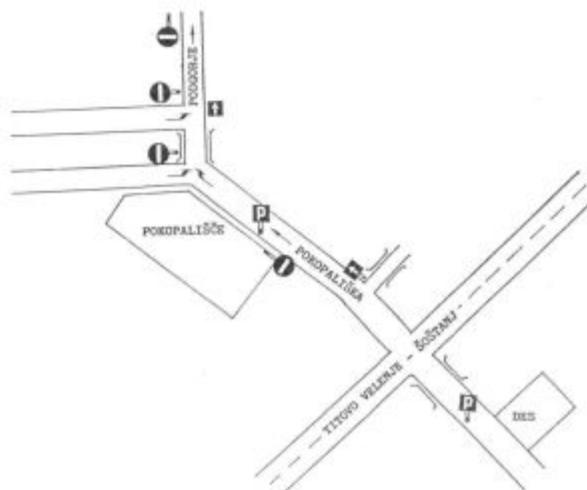
Kupcem se priporoča

DO ZASTAVA AVTO
 TOZD AVTOMOTOR CELJE

OBVESTILO

Zaradi povečanega prometa ob Dnevu mrtvih, bo v torek, 1. novembra, veljal poseben prometni režim na pokopališču Podkraj. Promet se bo odvijal enosmerno. Dostop z vozili bo možen iz smeri, Pesja, povratek pa preko Podgorja. Smer vožnje bo označena s prometno signalizacijo. Priporočamo parkiranje na industrijski cesti proti transformatorski postaji.

VEKOS — TOZD KOMUNALNA OSKRBA

Sedem-najsta seja

Osnovna šola Štirinajste divizije

30 let vzgoje za življenje in delo

Že tri desetletja pomenijo v človekovem življenju veliko. V razvoju nekega kolektiva manj, pa vendarle dovolj, da se pokaže njegova sposobnost, sedanja in razvojna hotenja. Vsako časovno obdobje ima svoje zahteve in dolžnost člana je, da ji prisluhne. Sploh, če gre za takšno dejavnost kot jo opravljajo delavci na osnovni šoli XIV. divizije v Titovem Velenju.

30 let, 30 burnih, predvsem pa nadvse človekoljubnih let je minilo od dne, ko je v Šostanju vzklila misel o odprtju posebnega oddelka, kjer naj bi nekatere otroke s posebnimi metodami poučevali ter jih pripravljali za življenje in delo. Otroke, ki sami prav nič krivi za drugačen duševni razvoj. »Kadar me kdo vpraša, kje delam, rečem: v najlepši šoli v Titovem Velenju. Res v najlepši, zelo prijetni in tako

programom. Dolga je in hkrati kratka. Vodila je mimo dogodkov, takšnih in drugačnih, zahtev, nenazadnje pa tudi od uspeha do uspeha. Ne enega in ne drugega v teh letih ni bilo malo. Hvaležni smo vsem, ki so nam stali ob strani in skupaj z delavci šole pomagali k čimboljšemu počutju učencev pri vzgoji za življenje in delo.

Domačnost lahko začuti naključen gost na vsakem koraku. Zadovoljni in radostni obrzi otrok pa ga prepričajo, da jim je kljub lastnim težavam lepo: »ker so tovarišice prijazne, ker jim pomagajo, ker resnično skrbijo za vsakega posameznika, ker...« Mi smo zato tukaj, da jih po svojih najboljših močeh pripravimo za uspešno premagovanje ovir, ki jih je v življenju toliko. Manj nas je v razredu, saj je le na tak način možna individualizacija in metode dela, s katerimi poskušamo razviti učenceve sposobnosti po možnosti do najvišje možne ravni.

Vzgoja za življenje in delo pri otrocih, ki obiskujejo redne šole, ni lahka. Kajšele pri učencih šole s prilagojenim programom, ki potrebujejo toliko in toliko več vsega za povezavo pojmov kot so oblika, velikost, barva v eno celoto. Za nameček jih večina po končanem šolanju želi takojšnjo zaposlitev in osamosvojitve. Vsa leta je delavcem šole skupaj z mentorji poklicnega usposabljanja, Zavodom za zaposlovanje in delavci v združenem delu do neke mere uspelo najti primerno delo za njihove »absolvente«. Letos so se znašli v velikih zagatah. Se sedaj namreč nimajo pri-

111 učencev šole je vključenih v 9 prostovoljnih dejavnosti, ki skupaj z zagotovljenim programom predstavljajo šole celoto, potrebno za vzgojo za življenje in delo

merne delovnega mesta vsi lanske osmošolci. Razmišljanja o drugih oblikah pomoči za otroke, ki za nastali položaj niso prav nič krivi, nastala pa so na šoli, niso najprimernejša rešitev. Zato bi po besedah sogovornice morala družba, če je še humana, razmišljati o odprtju delavnic, ki bi bile vmesni člen med delavnicami pod posebnimi pogoji in združenim delom. V njih pa bi učenci šole s prilagojenim programom našli svoj kos kruha vsaj za tisti čas, ko bi dosegli 18. leto starosti, kar je eden od pogojev za sprejem na delovno mesto.

Specifičnost vzgoje za življenje in delo prinaša tudi vrsto težav. Podružbljanje je vse prej kot enostavna zadeva, svobodna menjava dela dokajšnja abstrakcija. Vendar se delavci na šoli trudijo tudi na tem področju doseči čimveč in čimbolje. Gotovo ob tem ni treba omenjati, da vse to nalaga na ramena učiteljev veliko dodatnega dela, zahteva nenehno dopolnjevanje. Vse ob dejstvu, da ti nimajo dovolj učnih pripomočkov, didaktičnih sredstev, ne literature in vsega ostalega. »Mi lahko zelo malo ponudimo, veli-

ko pa rabimo in veliko si želimo. Prav zato je za nas še tako majhen uspeh, velik. Veseli smo, da smo po večletnih prizadevanjih vendarle uspeli s pobudo o prenovi učnih programov. Čeprav ni poceni in enostavna, si od nje skupaj z učenci ometamo veliko. Delo je uspešno začeto in storili bomo vse, da bi bilo vsem kar najlepše.

Povsem verjamemo njenim besedam, da bodo tako kot mnoge prejšnje generacije tudi 111 učencev v 10 oddelkih za duševno lažje prizadete otroke in v dveh oddelkih za najtežje varovance — oddelku vzgoje, nege in varstva — v tem in naslednjih šolskih letih našli v drugem domu topla in prijazna zavetje; da bodo po končanem šolanju stopili na pot življenja s trdno voljo in dovolj »usposobljeni«. Kljub omejitvam na vseh ravneh. Kljub ukinjanju nekaterih dejavnosti razširjenega programa, ki zanje ob zagotovljenem programu šole predstavljajo zaokroženo celoto.

Jubilej, kakršnega slavijo delavci in učenci osnovne šole XIV. divizije v Titovem Velenju, kljub kriznim časom ne sme nepazno mimo. Konec koncev si 30

let človekoljubnega dela to tudi zasluži. Če drugega ne, vsaj skromne pozornosti širšega kroga ljudi. Jubilej bodo proslavili delovno. Osrednjo slovesnost bodo pripravili v sredo, 9. novembra. Šola bo takrat na široko odprla svoja vrata in povabila v domače okolje vse, ki jih zanima vzgoja za življenje in delo, posamezne dejavnosti. Slednjo so na svojstven način prikazali že ob razstavi spominkov in drugih ročnih izdelkov ter fotografij v prostorih Name v Titovem Velenju. Pripravili so jo v počastitev letošnjega občinskega praznika. Takole je končala pogovor Marija Kovačević: »Naš jubilej bomo proslavili slovesno in delovno. Levji delež zaslug pa imajo pri tem tudi nekatere delovne organizacije. Zahvaljujem se vsem, ki nam tako ali drugače pomagajo, da bi bil naš skupen praznik lep: RLV, Tiskarna, Eso, Teš, Sipak, APS, Era, Vegrad, Projektični biro, Zdravilišče Topolšica, Temeljna banka Velenje. Na svidenje torej v sredo, 9. novembra.«

(tap)

FEHIMA DELIĆ: »Malo sem res spremljala to sejo, pri dnevniku, pa tudi kasneje. Mislim, da se bodo stvari po njej razrešile. Po moje je seja izpolnila vsa pričakovanja in sem zelo zadovoljna z izidom.«

EMIL OBELŠAR: »Sejo sem spremljal, pa mislim, da na njej niso nič kaj naredili. Ostalo je pri istem. Trajala je dolgo in v tem času bi lahko naredili več. Sem tudi sam član zveze komunistov in reči moram, da sem od seje pričakoval več. Morda tudi zato, ker se je že pred to sejo veliko govorilo o tem, da je prelomna in odločilna.«

MARTINA BRAČIĆ: »Nisem je spremljala v celoti, ampak bolj malo. Recimo povzetke pri TV dnevniku. Mislim, da se veliko niso zmenili, pričakovale sem več konkretnih razrešitev Kosova, Makedonije. Tako pa so na tej seji, po moje, maltretirali drug drugega. Glede na to, da je seja trajala zelo dolgo, sem res pričakovala več konkretnosti.«

PETER ŠMON: »Sejo sem spremljal po TV, pa tudi bral sem o njej, v Nedeljskem dnevniku in Ljubljanskem dnevniku. Po moje z njo nismo rešili veliko. Na seji se je šlo samo za odstop, konkretnega pa ta seja po moje ni prinesla veliko. Tudi nekateri s katerimi sem se o seji pogovarjal, menijo isto.«

MILAN BREZNIK: »Sejo sem spremljal toliko kolikor mi je čas dopuščal. Mislim, da z njo nismo kaj bistveno spreminili. Želim si samo, da se mednarodni odnosi ne bodo slabšali. Sicer pa menim, da med navadnimi ljudmi ni razprtij. Ustvarjajo se na višjih nivojih, v višji politiki in to jim zamerim. Med ljudmi tega ni. Sicer pa od ene seje tudi nisem pričakoval kakšnih bistvenih premikov.«

(mkp, tap)

POGOVORI S ŠTIPENDISTI

Delovni organizaciji Gorenje Procesna oprema in Gorenje Servis sta pripravili zadnjo soboto, 22. oktobra, srečanje s štipendisti. Predstavniki Gorenja Procesna oprema in Gorenja Servis so študente seznanili s položajem in načrti delovnih organizacij, govorili pa so še o problemih dijakov in študentov.

Po pogovorih so si študenti ogledali tudi Gorenjevo razstavo v Rdeči dvorani.

(VS)

OK ZSMS Velenje

Posvet ni v celoti dosegel namena

Kdo ima koga? so se mladi velenjske občine že večkrat vprašali. Občinska konferenca ZSMS mlade ali mladi občinsko konferenco? Prav zaradi tega so se na majski programsko-volilni konferenci odločili za organizacijo posvetov, na katerih bi odgovorili na najpogostejša vprašanja mladih iz raznih okolij, se dogovorili za skupne akcije in podobno. Enega takšnih je občinska konferenca ZSMS Velenje pripravila za predsednike osnovnih organizacij iz krajevnih skupnosti, organizacij združenega dela in s področja vzgoje ter izobraževanja sredi prejšnjega tedna.

Osnovna ugotovitev posveta je, da ta ni v celoti dosegel svojega namena. Udeležili so se ga namreč le tisti, ki so pri uresničevanju zastavljenih programov bili že doslej vestni. Tistih, ki pa so bolj ali manj stali ob strani, se tudi tokratnemu povabilu niso odzvali. Po besedah predsednika velenjske mladine Milana Kopušarja bodo sedaj poiskali vzroke za njihovo nedelo, jim pomagali pri odpravljanju težav ter jih tako spodbudili k vestnejšemu uresničevanju nalog.

Neizkušnost, prostorske in finančne težave naj bi bili glavni vzroki za skromno dejavnost osnovnih mladinskih organizacij v krajevnih skupnostih. Še vedno se ponekod dogaja, da mladi niso enakopravno vključeni v organe krajevnih skupnosti iz takšnih in drugačnih vzrokov. Da bi delo slednjih boljše zaživel, bo potrebno tesnejše sodelovanje z občinsko konferenco, od katere mladi v krajevnih skupnostih pričakujejo več pomoči in konkretnih akcij. Pa naj si bo za delo v sami mladinski organizaciji ali za večje možnosti vključevanja v organe krajevnih skupnosti.

Mladi v organizacijah združenega dela naše občine se bolj ali manj ukvarjajo z reševanjem enakih težav. Že takoj po konča-

nem šolanju se pred mladega človeka postavi velika ovira: kako najti zaposlitev v naši preza-posleni družbi. Predsedniki osnovnih organizacij ZSMS iz združenega dela so med drugim opozorili, da morajo marsikje še vedno v ljudno čakati na odhod tistih, ki so prekoračili pogoje za upokoje ali na zamenjavo nesposobnih ljudi z mladimi izobraženimi. Vse več težav se poraja pri reševanju stanovanjskih vprašanj mlade družine. Če ta svoj »kotiček« že dobi, nastopi v ospredje problem sofinanciranja. Del krivde za to, da mladi niso vključeni v delo družbenopolitičnih organizacij ter samoupravnih organov, pa nosijo tudi tice sami. Vse premalo kažejo namreč zanimanje za delo v njih. Posvet so predsedniki mladinskih organizacij iz organizacij združenega dela sklenili z ugotovitvijo, da morajo takoj začeti delati na vseh področjih in ne le opazovati, kam pelje pot, kritizirati predvsem druge z izgovoro-

mi» tako nismo krivi za nastali položaj, ker ne sodelujemo.

Težav tudi mladim na področju vzgoje in izobraževanja ne manjka. Na posvetu so mladi iz osnovnih šol spregovorili o dejavnosti, mladinskih urah, mentorjih, ki bi si jih radi v večini primerov sami izbrali. Predstavniki Centra srednjih šol in Doma učencev pa so osrednjo pozornost v razpravi namenili vse večjim težavam pri organizaciji zabavnih prireditev, o nevhvaležni nalogi pri ocenjevanju učiteljevega dela, o toplih malicah. Posvet pa zaključili z mislijo, da mladinsko delo ne sme predstavljati mladim šolske obveznosti, ampak ga ti morajo sprejeti za svojo dodatno dejavnost, kajti le tako bo delo uspešno steklo.

Posebni zaključkov udeleženci posveta niso sprejeli, ampak so bolj govorili o delovnih obveznostih. Ena od teh so prizadevanja, da postane mladinska organizacija resnično to, kar mora biti.

Huda nesreča na velenjski skakalnici

Samo table so za otroke premalo

Na smučarski skakalnici v Titovem Velenju se je pred dnevi hudo ranil dvanajstletni Boštjan Š. iz Titovega Velenja. Padel je v sedem metrov globok jašek in si zlomil obe roki, nogo, dobil pa tudi več poškodb po drugih delih telesa. Boštjan se je s prijatelji povzpел na nedograjn smučarski stolp pri skakalnici, od koder so si ogledovali mesto. Potem so se po zaletišču spustili proti odskočiču skakalnice in medtem je fant padel v globok jašek in se hudo ranil.

Na tej skakalnici, kjer so sicer pred časom že bile skakalne prireditve, ta čas ne opravljajo gradbenih del, čeprav je celoten objekt dejansko še v gradnji. Na to opozarjajo table, gradbišče pa ni zavarovano z ograjo.

Ob tej nesreči se je ponovno potrdilo, da so samo pisna opozorila predvsem za otroke mnogo premalo — posebno še, če so na gradbišču resnično nevarna mesta, kot je na primer ta globoki jašek.

(fk)

S posveta

Krajevne skupnosti iz zraka

Zadnji sestanek izvršnega sveta s predsedniki svetov krajevnih skupnosti je bil zares nekaj posebnega in nepozabnega. Člani velenjskega Aero kluba so jih popeljali nad posamezne krajevne skupnosti, da so si jih ogledali s ptičje perspektive.

Za tem pa so razpravljali še o trenutnih aktualnih nalogah.

(mz)

Radio Velenje

super Li

Lestvica

V ponedeljek, 31. oktobra, od 18. do 19. ure na Radiu Velenje

1. THE ONLY WAY IS UP — Yazz
2. GIRL YOU KNOW IT'S TRUE — Milli Vanilli
3. THE LOCOMOTION — K. Minogue
4. BAMBOLEO — Tijeritas
5. FOOLS CRY — Fancy
6. I QUIT — Bros
7. NOTHING CAN DIVIDE US — Jason Donovan
8. GIMME HOPE JOANNA — Eddy Grant
9. SHE WANT'S TO DANCE WITH ME — Rick Astley
10. A. WORLD WITHOUT YOU — Bad Boys Blue

Moj predlog

Moj naslov